

Az Úr látóvá teszi
a vakokat,
az Úr felemeli
a megalázottakat,
az Úr szereti az
igazakat.

Zsolt 146,8

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

ferenc
300

LXXXII. évf. 11. (4045.)
2026. március 15.
Ára 475 Ft

Fotó: Lambert Attila

Bibliaapostolok

Beszélgetés Harmai Gáborral a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat
szolgálatáról

8–9. oldal

Interjú Pietro Parolin bíborossal
a „megelőző háborúról” 4–5. oldal

Szent Patrik ünnepe –
március 17.

7. oldal

Szentmise elhunyt
hajléktalanokért

12–13. oldal

Teremtényeinek gyengesége által viszi végbe a művét

Az általános kihallgatásra március 4-én, szerdán a Szent Péter téren került sor, ahol a Szentatya az Olaszországból és a világ más tájairól érkezett hívőkkel és zárandokcsoportokkal találkozott, és folytatta a II. Vatikáni Zsinat dokumentumairól szóló katekézissorozatot. Olasz nyelvű beszédének témája: *A Lumen gentium dogmatikus konstitúció – Az Egyház mint látható és lelki valóság. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.*

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Isten hozott benneteket!

Ma folytatjuk utunkat: igyekszünk mélyebben megismerni a *Lumen gentium* dokumentumot, a zsinat Egyházzal szembeni dogmatikus konstitúcióját. Az első fejezet, mely elsősorban arra a kérdésre kíván válaszolni, hogy mi az Egyház, azt „összetett valóságként” mutatja be (8. pont). Ma pedig azt kérdezzük: miben áll ez az összetettség? Valaki talán azt válaszolná, hogy az Egyház azért összetett, mert „bonyolult”, s ezért nehéz megmagyarázni; más valaki azt gondolhatná, hogy összetettsége abból fakad, hogy egy kétezer éves történelemmel terhelt intézmény, melynek tulajdonságai különböznek minden más társadalmi vagy vallási közösségtől.

A latin nyelvben azonban az „összetett” szó inkább különböző szempontok vagy dimenziók rendezett egységét jelenti ugyanazon valóságon belül. Ezért állíthatja a *Lumen gentium*, hogy az Egyház jól egybeillesztett szervezet, melyben az emberi és az isteni dimenzió egyszerre van jelen, szétválasztás és összekeveredés nélkül.

Az első dimenzió könnyen felismerhető, hiszen az Egyház olyan férfiak és nők közössége, akik megosztják egymással a keresztény lét örömeit és nehézségeit, erényeikkel és hibáikkal együtt, hirdetik az evangéliumot, és jelvévé válnak Krisztus jelenlétének, aki kísér bennünket életünk útján. Mégis ez az oldal – mely az intézményi szervezetben is megmutatkozik – nem elegendő az Egyház valódi ter-

mészetének leírására, minthogy az isteni dimenzióval is rendelkezik. Ez utóbbi nem valamiféle eszményi tökéletességben vagy tagjainak lelki felsőbbrendűségében ragadható meg, hanem abban, hogy az Egyház Istennek az emberiségre vonatkozó szeretetéről születik, amely Krisztusban valósult meg. Az Egyház ezért egyszerre földi közösség és Krisztus misztikus teste, látható gyülekezet és lelki misztérium, történelmi valóság és mennyi felé zárandokló nép (LG 8; KEK 771).

Az emberi és az isteni dimenzió harmonikusan kapcsolódik össze benne, anélkül, hogy az egyik a másik fölül kerekedne; így az Egyház ebben a paradoxonban létezik: egyszerre emberi és isteni valóság, mely a bűnös embert befogadja és Istenhez vezeti. Az Egyház ezen állapotának megvilágítására a *Lumen gentium* Krisztus életére utal. Aki ugyanis találkozott Jézussal Palesztina útjain, megtapasztalta emberségét: érzékelte tekintetét, kezének érintését, hangjának színét.

Aki úgy döntött, hogy követi, azt éppen az ő befogadó tekintete, áldó keze, felszabadító és gyógyító szava indította erre. Ugyanakkor, miközben a tanítványok ezt az embert követték, megnyíltak az Istennel való találkozásra. Krisztus teste, arca, gesztusai és szavai ugyanis látható módon nyilvánítják ki a láthatatlan Istent. Jézus valóságának fényében most ismét az Egyházra tekinthetünk: amikor közelebről szemléljük, felfedezzük emberi dimenzióját, melyet a konk-

rét személyek adnak, akik olykor az evangélium szépségét mutatják meg, máskor viszont küzdenek és hibáznak, mint mindenki más. Mégis éppen tagjai és korlátozott földi vonásai által mutatkozik meg Krisztus jelenléte és üdvözítő tevékenysége.

Amint XVI. Benedek mondta, nincs ellentét az evangélium és az intézmény között. Épp ellenkezőleg: az Egyház struktúrái arra szolgálnak, hogy „az evangélium megvalósuljon és konkrét alakot kapjon korunkban” (*Beszéd Svájc püspökeihez*, 2006. november 9.). Nem létezik egy földtől elszakított, eszményi és tiszta Egyház, hanem csak Krisztus egyetlen, a

történelemben testet öltő Egyháza. Ebben áll az Egyház szent volta: abban, hogy Krisztus benne lakik, és továbbra is ajándékozza önmagát tagjainak korlátoltságán és gyarlóságán keresztül. Amikor szemléljük ezt az Egyházban végbemenő állandó csodát, megértjük „Isten módszerét”: ő teremtményeinek gyengesége által teszi magát láthatóvá, így nyilvánítja ki magát, és így viszi végbe művét.

Ezért Ferenc pápa az *Evangelii gaudium* apostoli buzdításban arra biztat mindannyiunkat, hogy tanuljuk meg „levetni sarunkat a másik szent földje előtt.” (vö. Kiv 3,5). Ez tesz bennünket képessé arra, hogy ma is építsük az Egyházat: nem csupán látható formáinak szervezésével, hanem a lelki épületnek, Krisztus testének az építésével a köztünk megvalósuló közösség és szeretet által.

A szeretet ugyanis állandóan létrehozza a feltámadt Krisztus jelenlétét. „Adja Isten – mondja Szent Ágoston –, hogy mindenki egyedül a szeretetre figyeljen: mert egyedül az győz le mindent, és nélküle minden értéktelen; ahol viszont jelen van, mindent magához vonz.” (*Háromszázötvennegyedik beszéd*, 6,6)

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

XIV. Leó pápa: Munkálkodjunk a békéért!

A Szentatya a Castel Gandolfo-i pápai rezidencia, a Villa Barberini előtt március 3-án este ismét válaszolt az újságírók kérdéseire. A közel-keleti események kapcsán ismételten a békéért való cselekvésre és a párbeszéd előmozdítására szólított fel.

„Imádkozunk a békéért, munkálkodjunk a békéért, és hogy kevesebb gyűlölet legyen! A gyűlölet egyre csak növekszik a világban” – fogalmazott XIV. Leó pápa újságíróknak nyilatkozva a Villa Barberini előtt. A Szentatya itt, a Castel Gandolfo-i rezidencián töltötte szokásos heti pihenőnapját.

Miközben a Közel-Keleten sokasodnak a támadások, a világban pedig egyre nő a félelem és a feszültség, a pápa a béke célkitűzésének elérésére buzdított és arra, hogy „valóban törekedjünk a párbeszéd előmozdítására”, és „fegyverek nélkül keressünk megoldást a problémákra”.

Fordította: Székács István

2027 a hivatás éve

Megtartotta tavaszi ülését a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Az alábbiakban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Titkársága március 5-én kiadott sajtólevelét adjuk közre.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) 2026. március 3–4-én tartotta tavaszi rendes ülését. A püspökök testülete a szokásoknak megfelelően a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia budapesti székházában gyűlt össze. Az ülésen részt vett Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa is.

A püspökök testülete imáiba ajánlotta Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek urat, és a közösen bemutatott keddi reggeli szentmise keretében kérték a Szűzanya közbenjárását mielőbbi gyógyulása érdekében.

Az MKPK tagjai 2026. november 9–14. között ad limina apostolorum látogatást tesznek, melynek keretében november 13-án XIV. Leó pápa audiencián fogadja őket. A látogatás során a magyar püspökök felkeresik a meghatározott vatikáni hivatalokat, ahol az illetékes tisztségviselőkkel tekintik át a Magyar Katolikus Egyház helyzetét az adott szakterületeken. A hét

folyamán mind a négy nagy római bazilikában közösen mutatnak be szentmisét, más-más főcelebráns vezetésével. Ezenfelül Erdő Péter bíboros római címtemplomában, a Szent Franciska-bazilikában is bemutatja a legszentebb áldozatot. Terveik szerint felkeresnek több magyar vonatkozású helyszínt is Rómában.

A Püspöki Konferencia tagjai folytatták az *Igazságosabb és testvériesebb világot* című, 1996-ban megjelent körlevél 30. évfordulójára tervezett új körlevél előkészítését. Meghívott szakértők vezetésével áttekintették, hogy az elmúlt harminc évben milyen jelentős társadalmi, gazdasági, politikai vagy éppen kulturális változások mentek végbe az országban. Cél, hogy a megszületendő dokumentum egy átfogó helyzet-elemzést követően – amely reflektál a harminc évvel ezelőtti körlevél tartalmi elemeire – az evangélium fényében útmutatást adjon a mai magyar társadalom számára.

Veres András püspök atya beszámolt az új ima- és énekeskönyv kiadásának helyzetéről. Az új kötet felöleli az egyházzene valamennyi területét: gregorián ének, népének, többszólamú énekek és könnyű műfaj (gitáros és ifjúsági énekek).

A ferences rend jubileumi évében a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia – a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány kérésére – támogatja a 20. század vérzivataros időszakában vértanú halált halt hét magyar ferences szerzetes boldogávvatási eljárásának felgyorsítását.

A püspökök testülete 2027-re meghirdette a Hivatás évét, melynek keretében országos ministráns-találkozóra, illetve országos papi és szerzetesi találkozóra is sor kerül. Az eseménysorozat felelőse Martos Balázs püspök úr lesz. Célja a papi és szerzetesi hivatások értékének felmutatása mellett az, hogy minden keresztény életet Istennek adott válaszként értelmezzen, illetve rámutasson arra, hogy minden ember élete az odaadásban válik teljessé.

A mohácsi csata 500. évfordulóján, 2026. augusztus 29-én, a mohácsi Magyarok Nagyasszonya-templomban (Fogadalmi emléktemplom) közösen mutatnak be szentmisét az MKPK tagjai.

A Katolikus Karitászt idén is megszervezi a „Tartós szeretet” nevű nagybőjtői tartóselelmiszer-gyűjtést, amely már a 15. alkalommal kerül megrendezésre. A hívek március 15–22. között helyezhetik el adományait a templomokban kijelölt

helyre vagy a Katolikus Karitászt honlapján megadott gyűjtőpontok egyikén. Adományozni lehet online vagy a 1356-os telefonszámon is, ahol minden hívás 500 forinttal támogatja a Karitászon keresztül a rászorulókat. Az adó 1%-os felajánlásokat is örömmel fogadják, melyekkel a szervezet küldetését támogatják: segíteni a nélkülözőket egész évben.

A Magyar Katolikus Egyház idén is igyekszik segíteni az adakozók tájékozódását az 1%-os kampány során. Adója 1+1 százalékáról bárki jogosult rendelkezni, aki személyi jövedelemadó-bevallást ad be. Kérjük, abban az esetben is tegye meg felajánlását a Magyar Katolikus Egyháznak, ha személyi jövedelemadója bizonyos kedvezmények miatt nulla forint (pl. családi adókedvezmény, SZJA-mentesség). Az állam ugyanis a felajánlók számánál ezeket a rendelkezéseket is figyelembe veszi. Az egyházaknak biztosított kiegészítő támogatás felosztása ugyanis a rendelkezők száma alapján történik, amelybe a nulla forintról szóló felajánlás is beleszámít.

Budapest, 2026. március 4.
Németh Gábor, az MKPK titkára

Forrás: MKPK Sajtószolgálat

Apor Vilmos Katolikus Főiskola

A drámapedagógiai központ céljai

Megkezdte működését a pedagógusokat és segítő szakembereket képző Apor Vilmos Katolikus Főiskola újonnan létrehozott Drámapedagógiai Központja – tudatta sajtóközleményében a főiskola március 3-án. Az új szakmai műhely célja, hogy kurzusokon, workshopokon és különböző programokon minél több leendő és gyakorló pedagógus ismerhesse meg a drámapedagógia gazdag módszertanát.

„A mostani digitalizált és individualizált világban a drámapedagógia egy erős, hatékony eszköz lehet a pedagógusok kezében, amelyvel a közösséget, a kreativitást és az empátiát erősíthetik már az óvodai csoportjukban vagy

később az iskolában” – mondta Bethlenfalvy Ádám, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola Drámapedagógiai Központjának vezetője, a Magyar Drámapedagógiai Társaság elnökségi tagja.

A drámapedagógia az intézmény szakmai gondolkodásának régóta meghatározó része, ugyanis a főiskola jogelődje, a Zsámbéki Katolikus Tanítóképző Főiskola hozta létre Magyarországon első önálló drámapedagógiai tanszékét. A tanítónak, óvodapedagógusnak, szociálpedagógusnak készül hallgatók képzésében ma is helyet kap a drámapedagógia, a gyakorló pedagógusok pedig a főiskola drámapedagógiai és drámajáték-vezetői szakirányú továbbképzésén mélyülhetnek el a módszertanban.

A Nemzeti alaptanterv és a kerettantervek a drámát mint tantárgyat a 7. évfolyamban a

kötelező tárgyak, a középiskola 11–12. évfolyamán pedig a választható tantárgyak közé sorolják. Az iskolák ezenfelül más évfolyamokon is beépíthetik az oktatásba a drámaórát szabad órakeretük terhére, a módszertant pedig bármilyen más tantárgy foglalkozásain is használhatják. A drámapedagógiai módszerek használata élvezetesebbé teszi a tanulást, erősíti a motivációt, támogatja a tizenévesek mentális jóllétét, belső fejlődését, és hatékony eszköz a tanári kiégés elleni küzdelemben is.

A Drámapedagógiai Központ működésének fókuszában a megéléses tanulás, a bábjáték, a storytelling és a szerepbe lépésen alapuló dramatikus folyamatok, valamint a dráma és a színház pedagógiai alkalmazásának sokféle formája áll. A központban új módszertani modelleket, tananyagokat és jó gyakorlatokat dolgoznak ki, együttműködve pedagógiai, színházi és kulturális szervezetekkel.

Forrás: Apor Vilmos Katolikus Főiskola

A megelőző háborúk azzal fenyegetnek, hogy lángba borítják a világot

Interjú Pietro Parolin bíborossal

Veszélyes, hogy a hatalom elsődlegessége által jellemzett multipoláris világ van kialakulóban – mondta Pietro Parolin bíboros március 4-én, amikor interjút adott a Vatikáni Rádiónak a Közel-Keleten zajló eseményekről. A Vatikáni Rádió főszerkesztője, Andrea Tornielli beszélgetett a vatikáni államtitkárral az USA és Izrael által Irán ellen indított támadást követően.

– Bíboros úr, hogyan éli meg ezeket a drámai időket?

– Mély fájdalommal tölt el, hogy a Közel-Kelet népei, beleértve a már amúgy is törekeny keresztény közösségeket is, ismét a háború borzalmaiba kerültek, amely brutálisan töri össze az emberi életet, pusztítást végez, és egész nemzeteket sodor az erőszak bizonytalan kimenetelű spiráljába. Múlt vasárnap az Űrangyala-imádságában Leó pápa „hatalmas méretű tragédiáról” és egy „helyrehozhatatlan szakadék” kockázatáról beszélt. Ezek nem csupán ékesszóló szavak annak az időszaknak a leírására, amelyet átélünk.

– Mi a véleménye az USA és Izrael Irán elleni támadásáról?

– Úgy vélem, hogy a békét és a biztonságot a diplomácia kínálta lehetőségek révén kell ápolni és megvalósítani, kiváltképpen a multilaterális szervezetekben gyakorolt diplomácia révén, ahol az államoknak lehetőségük van a konfliktusok vértelen és igazságosabb módon történő rendezésére. A második világháború után, amely közel 60 millió halálos áldozatot követelt, az alapító atyák az Egyesült Nemzetek Szervezetének létrehozásával meg akarták kímélni gyermekeiket azoktól a borzalmaktól, amelyeket maguk is átéltek. Ezért az ENSZ Alapokmányában pontos iránymutatásokat igyekeztek adni a konfliktuskezelésre vonatkozóan. Ma úgy tűnik, hogy ezek az erőfeszítések kárba veszttek. Ráadásul, ahogy a pápa

az év elején emlékeztette a diplomáciai testületet, „a párbeszédet előmozdító és a mindenki között konszenzust kereső diplomáciát az erő, az egyének vagy a szövetségesek csoportjainak diplomáciája váltja fel”, és az a hit, hogy a békét „fegyverekkel” lehet elérni.

A háború okairól szóló vitákban nehéz meghatározni, hogy kinek van igaza, és kinek nincs. Az azonban biztos, hogy mindig áldozatokat és pusztítást fog okozni, valamint pusztító hatással lesz a civilekre. Emiatt a Szentszék előszeretettel hangsúlyozza, hogy a diplomácia által kínált összes eszközt fel kell használni az államok közötti viták rendezésére. A történelem már megtanított arra, hogy a politika csak a tárgyalás fáradságos erőfeszítéseivel és az érdekek egyensúlyozására való odafigyeléssel növelheti a népek közötti bizalmat, mozdíthatja elő a fejlődést és őrizheti meg a békét.

– A támadás indoka az új rakéták fejlesztésének megakadályozása volt – röviden „megelőző háború”...

– Ahogy az ENSZ Alapokmánya is hangsúlyozza, az erő alkalmazását csak végső és legkomolyabb megoldásként szabad fontolóra venni, miután a politikai és diplomáciai

párbeszéd minden eszközét felhasználták, miután a szükségesség és az arányosság határait gondosan mérlegelték, szigorú értékelések és megalapozott indokok alapján, és mindig a multilaterális kormányzás keretében. Ha elismernék, hogy az államoknak – a saját kritériumaik szerint és a nemzetek feletti jogi keret nélkül – joguk van a „megelőző háborúhoz”, akkor fennáll annak a kockázata, hogy az egész világ lángba borul. A nemzetközi jognak ez a hanyatlása valóban aggasztó: az igazságszolgáltatást az erő, a jog erejét az erő joga váltotta fel, azzal a meggyőződéssel, hogy a béke csak az ellenség megsemmisítése után születethet meg.

– Mekkora a súlya az elmúlt hetek hatalmas utcai tüntetéseinek, amelyeket vérbe fojtottak Iránban? Elfelejtették-e?

– Semmiképpen sem; ez is mély aggodalomra adott okot. A népek törekvéseit figyelembe kell venni és garantálni kell egy olyan társadalom jogi keretein belül, amely mindenkinek garantálja a gondolataik szabadságát és nyilvános kifejezését, és ez vonatkozik a kedves iráni népre is. Ugyanakkor feltehető a kérdés, hogy vajon bárki is valóban hiszi-e, hogy a megoldás rakéták és bombák kilövésével érhető el.

– Miért van hanyatlásban a nemzetközi jog és a diplomácia ma?

– Elhalványult az a tudat, hogy a közös valóban mindenkinek hasznos – vagyis mások java nekem is jó –, ezért az igazságosság, a jólét és a biztonság olyan mértékben valósul meg, amennyire mindenki profitálhat belőle. Ez az elv alapozza meg a multilaterális rendszer vagy egy merész projekt, például az Európai Unió létrehozását. Ennek tudata elhalványult, ami egyre növelte az étvágyat az önérték követésére.

Ennek egy másik következménye is van: az államok közötti kapcsolatokban a multilaterális diplomácia rendszere mély válságban van, többek között az államok bizalmatlansága miatt a cselekvésüket korlátozó jogi korlátokkal szemben. Ez a hozzáállás a hatalom akarásának másik oldalát képviseli: a szabad cselekvés vágyát, a saját rend másokra való rákényszerítését, a politika drámai, de nemes fáradozásának elkerülését, amely megbeszélésekből, tárgyalásokból, önmaga számára előnyök megszerzéséből és másoknak tett engedményekből áll. Kezd veszélyesen érvényesülni a multipolarizmus, amelyet a hatalom elsődlegessége és az önreferencialitás jellemez. Sajnos olyan alapelvek kérdőjeleződnek meg, mint a népek önrendelkezése, a területi szuverenitás és a magát a háborút szabályozó szabályok (jus in bello). Megkérdőjelezik és fokozatosan félreteszik a nemzetközi jog által felépített teljes apparátust olyan területeken, mint a leszerelés, a fejlesztési együttműködés, az alapvető jogok tiszteletben tartása, a szellemi tulajdon, valamint a kereskedelmi cserék és tranzitok. És mindenekelőtt úgy tűnik, hogy elveszett annak a tudata, amit Immanuel Kant már 1795-ben megírt: „A Föld egyik részén bekövetkező jogsértés mindenhol érezhető.” Bizonyos

szempontból még súlyosabb a nemzetközi joghoz fordulás, amikor hasznunkra van.

– Mire utal?

– Arra utalok, hogy vannak olyan esetek, amikor a nemzetközi közösség felháborodott és intézkedik, más esetben nem, vagy sokkal kevésbé teszi, azt a benyomást keltve, hogy vannak olyan jogsértések, amelyeket szankcionálni kell, és olyanok, amelyeket tolerálni kell, vannak olyan civil áldozatok, amelyek megtörténtét el kell ítélni, és vannak olyanok, amelyeket „járulékos károknak” kell tekinteni. Nincsenek elsőrendű és másodrendű halálesetek, és nincsenek olyan emberek sem, akiknek nagyobb joguk lenne az élethez, mint másoknak, pusztán azért, mert az egyik

szentsége alapelveinek állandó védelmére.

– Milyen rövid távú perspektívákat lát ebben az új válságban?

– Remélem és imádkozom, hogy XIV. Leó pápa múlt vasárnapi felelősségvállalásra irányuló felhívása meghallgatásra talál, és eljut a döntéshozók szívéhez. Remélem, hogy a fegyverek zaja hamarosan véget ér, és visszatérnek a tárgyalásokhoz. A tárgyalások értelmét nem szabad kiüresíteni: elengedhetetlen, hogy elegendő időt hagyjunk nekik a konkrét eredmények eléréséhez, türelemmel és elszántsággal dolgozva. Továbbá el kell ismernünk, hogy a nemzetközi rend mélyrehatóan megváltozott ahhoz képest, amit nyolcvan évvel ezelőtt, az ENSZ megalapításával alakítottak ki. A múlt iránti nosztalgia nélkül ellen kell állnunk a nemzetközi intézmények bármilyen delegitímációjának, törvényessége csökkenésének; és elő kell mozdítanunk a nemzetek feletti normák megszilárdulását, amelyek segítik az államokat a viták békés rendezésében, a diplomácia és a politika útján.

– Milyen remény van mindezek láttán?

– A keresztények azért remélnek, mert bíznak az emberré lett Istenben, aki a Getszemáni-kertben megparancsolta Péternek, hogy tegye hüvelyébe kardját, és aki a kereszten első kézből tapasztalta meg a vak és értelmetlen erőszak borzalmait. Azért is remélnek, mert a háborúk, a pusztítás, a bizonytalanság és a széles körben elterjedt rémület ellenére a világ számos részéről továbbra is felemelkednek hangok, amelyek békét és igazságságot követelnek. Népeink békét követelnek! Ennek a felhívásnak meg kell ráznia a kormányokat és mindazokat, akik a nemzetközi kapcsolatok terén dolgoznak, és arra kell ösztönöznie őket, hogy megkettőzzék erőfeszítéseiket a béke érdekében.

**Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Atta Kenare/AFP**

A Justitia et Pax Europa közleménye a közel-keleti helyzetről

A Justitia et Pax Europa a kontinensünkön működő püspöki konferenciáknak az Egyház társadalmi tanításával foglalkozó bizottságait tömöríti. Az alábbiakban a Justitia et Pax Europa társelnökségének március 2-án kiadott közleménye olvasható, melyhez csatlakozik Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Caritas in Veritate Bizottságának elnöke is.

és stabilitáson alapuló jövő reményét, amely biztosítja „a népek javát, melyek igazságosságon alapuló békés együttélésre vágnak.”

Felhívjuk az Európai Uniót és a nemzetközi közösséget, hogy fáradhatatlanul és egységesen törekedjenek a feszültség enyhítésére és a nemzetközi jog, többek között a nemzetközi humanitárius jog teljes tiszteletben tartására. Ezen erőfeszítések középpontjában továbbra is az emberi méltóság tiszteletben tartása és a legszegényebbek és legsebezhetőbbek iránti különös figyelem kell, hogy álljon. A Közel-Keleten élők jólétének, beleértve az ott ideiglenesen tartózkodókat és mindazokat, akik a konfliktus tágabb következményeit szenvedik, minden politikai, stratégiai vagy gazdasági megfontolás felett kell állnia.

A nagybőjt idején imádkozunk különösen a békéért – egy olyan békéért, amely egyszerre „fegyvertelen és lefegyverző”, és képes megérinteni azok szívét, akik a közjóért felelősek. Kívánjuk, hogy a Közel-Kelet, sőt az egész világ végre rálépjen az igazságosság, a megbékélés és a tartós béke felé vezető útra.

Dijon/Koppenhága,
2026. március 2.

A Justitia et Pax Europa társelnökei:
+Antoine Hérouard dijoni érsek
Maria Hammershoy, a Caritas
Danmark (Dánia) igazgatója

**Forrás: Justitia et Pax Europa
és MKPK Caritas
in Veritate Bizottság**

”
A Szentszék
határozottan
megerősíti, hogy
elítéli a civilek és
a polgári létesít-
mények, például
lakóhelyek,
iskolák, kórházak
és istentiszteleti
helyek katonai
műveletekbe
való bevonását

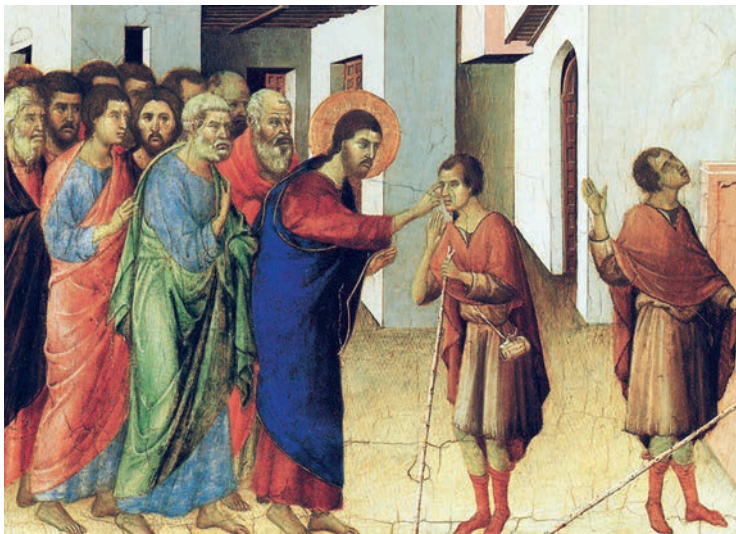
”

kontinensen születtek, nem pedig egy másikon, vagy egy adott országban. Szeretném hangsúlyozni a nemzetközi humanitárius jog fontosságát, amelynek tiszteletben tartása nem függhet a körülményektől vagy a katonai és stratégiai érdekektől. A Szentszék határozottan megerősíti, hogy elítéli a civilek és a polgári létesítmények, például lakóhelyek, iskolák, kórházak és istentiszteleti helyek katonai műveletekbe való bevonásának bárminemű formáját, és felszólít az emberi méltóság sérthetlenségének és az élet

Látás, érintés, hit

(Jn 9,1-41)

A mai hosszú evangéliumi szakasz nagyon gazdag képekben, szimbólumokban – a János evangéliumra jellemző „jelekben” –, történetekben; így a megközelítése, értelmezése is több nézőpontból lehetséges. Az egész történetben feltárul előttünk a hit útja, a megterés lehetősége, Isten gyógyító érintése.

A vak ember gyógyulása szeretásszerű gesztusok által történik – sárral bekent szem, megmosdás –, míg más esetekben Jézus „egyszerűen” gyógyít, van, hogy mindenféle látványos gesztus és szinte szavak nélkül. Ebből számomra úgy tűnik, hogy Jézus érzékeny arra, azt, aki vele szemben áll, ott és úgy akarja megérinteni, ahol és amilyen módon az a leginkább „Rá-szorul”, sőt ahogyan az a személy leginkább képes „érezkelni” és befogadni Őt. A vak ember kezdetben csak a látását nyeri vissza, majd a történetek folyamán egyre mélyebben kezdi megérteni, hogy ki az, aki meggyógyította őt: előbb „az ember”, majd „próféta” és végül megérti, hogy Jézus az Úr, aki előtt le kell borulnia.

A nagybőjt arra hív bennünket, hogy nekünk is megnyíljon a szemünk, és tisztán lássuk az üdvösség útját. A mai evangéliumban ennek a gyógyulásnak, ennek a tisztánlátásnak három „feltétele”, lépése tárul elénk: Az első a Jézussal való találkozás. Tudatosítanom kell, hogy csak Jézustól kaphatom meg

ezt a látást. Akarnom kell, vágyom kell a vele való találkozásra. A második Jézus érintése. Engem, téged is meg akar érinteni Jézus ott és úgy, ahogyan a leginkább szükségünk van rá; a szentségek által (szentgyónás és szentáldozás), a találkozásokban, mindennapjaink érintéseiben. A harmadik a hit az ember részéről. Ez a hit több mint

elfogadás, sokkal inkább egy mozdulat, amely cselekedni akar Isten szándéka szerint.

Tegyük fel magunknak a kérdést: Mi akadályozza a látásunkat? Mi hiányzik még „belőlünk”? A találkozás, vagy Jézus érintése, vagy talán a tevékeny hit? A nagybőjt idő olyan lehetőség, amely mindhármat felkínálja számunkra megannyi úton-módon. Kérjünk Istentől bátorságot, vágyat és kitartást, hogy megengedjük és lehetővé tegyük Jézusnak, hogy jöjjön, szembesítsen és lépésről lépésre szabadddá tegyen! A hit nem csupán egy pillanatnyi döntés, hanem folyamat, út, melyen el kell indulnom, ki kell lépnem önmagamból, kockáztatnom kell, hogy, találkozással a határhelyzetekkel, megértsem, ki vagyok én, mi lakik bennem; és hogy megértsem, kicsoda Isten, aki teremtett, aki igent mondott a létemre és aki vágyik a velem való közösségre, akit Úrnak szólíthatok és aki előtt le kell borulnom.

Kisiván Csaba

Attende, Domine!

Az egyházi év minden időszakának megvannak a maga sajátos énekei. Ahogy adventben a Rorate coeli (Harmatozzatok egetek), úgy nagybőjtben az Attende, Domine (Hallgass meg, Urunk) kezdetű válaszos ének a leggyakrabban énekelt latin gregorián kompozíció. Olasz szentmiséken bevonulásra, angolszász közegben jellemzően felajánlási vagy áldozási énekként kerül elő.

Bár gregorián énekről van szó, mégsem lett része az érett középkorig létrejött, hagyományos repertoárnak. Dallamát csupán a 19. század elején írták le. Népszerűsége miatt mégis bekerült Solesmes egyházzenei bencéseinek gregorián gyűjteményébe, akik egy ötödik modusú dallamot komponáltak hozzá. A himnusz latinul háromsoros, tizenegy szótagos strófákból áll, amelyeket refrén keretez. Előbbit a kántorok, utóbbit a gyülekezet énekelheti. Az egész énekre jellemző dūr hangnem, az egy oktávra korlátozódó hangterjedelem és a szöveg metrikájára épülő szillabikus ritmus miatt ugyanakkor közösségben is könnyen énekelhető.

A refrén első tagja felfelé ívelő dallammal fordul Istenhez (Hallgass meg, Urunk és irgalmazz!), a második rész első szava (quia – mert) fölött két meredeken zuhanó kvart fejezi ki zeneileg a vétke ember alázatát (mert vétkeztünk ellened). Nemcsak a dallam, de a szöveg is összetett szerkesztéstörténettel rendelkezik. Az ének francia, gallikán szövegváltozata egyszerű, biblikus ihletű versekből állt. Ezt helyettesítették Solesmes bencései egy még

Mozarab zenészek egy Liébani Beatus-kódekből a tizedik század első feléből

ősibb, legalább a 10. századra visszavezethető, hispániai mozarab nagybőjt litánia szövegével.

Mélyen őszinte, alázatos és bizalomteli ez az imádság. Kertelés nélkül elismerjük benne, hogy bűnösök vagyunk, akik könnyes szemmel fordulunk Istenhez, hogy mossa le vétkeink foltját, és engedje el büntetésünket. Tesszük ezt ahhoz fordulva, aki számunkra Üdvözítő, az Atya jobbkeze, szegletkő, üdvösségre vezető út, a menny kapuja, az ártatlanul elítélt, aki életét adta a bűnösök helyett. Őt kérjük, hogy őrizzen meg bennünket, akiket kereszthalál által váltott meg bűneinktől. Engedjük közel magunkhoz ezt a Megváltóba vetett erős hitet, hogy ez az ének őszinte szavakká váljon ajkainkon!

Gérecz Imre OSB

Evangelium és liturgia

(10.)

Nagyböjti küzdelmes előhaladásunk folyamán a negyedik vasárnapal túljutottunk a szent időszak felén. Az Úr Jézusnak múlt vasárnap ünnepelt drága és elevenítő keresztyéből erőt merítve haladunk tovább a feltámadás dicsőséges húsvétja felé. Egyházunk a szokásos módon táplál bennünket. Egyrészt a szentírási üzenettel, másrészt himnusz- és költészetünk kincseivel erősít, hogy „jó harcot harcoljunk, a böjt futását bevégezzük, a hitet sértetlenül megtartsuk, a láthatatlan szörnyek fejeit összetörjük, a bűnnek legyőzői lehessünk, s a szent föltámadást elítélés nélkül elérjük és magasztaljuk”. Természetesen az isteni kinyilatkoztatásból vett tanítás élvez mindig elsőbbséget, de nem hanyagolható el a himnusz- és költészet sem. – A mai vasárnapi evangéliumi szakasz az ördögtől megszállott néma fiú meggyógyításáról szól. Amde szentatyáink nem véletlenül helyezték ide, a nagyböjt közepére ezt az evangéliumot. Hiszen hozzánk is szól! Itt és most.

1. Imádság és böjt. – A gonosz lélek elleni küzdelem két pillére. Jézus világosan mondja a tanítványainak, hogy „ez a fajzat nem űzhető ki másképp, csak imádsággal és böjttel” (Mk 9,29). Ott és akkor is érvényes volt ez, mint ahogy ma és nekünk is érvényes. Éppen ezt támasztja alá a vecsernyei sztíhíránk éneke: „Jertek, munkálkodjunk a lelki szőlő-kertben a bűnbánat gyümölcsseit érlelve... az imádság és a böjtölés erejében buzgólkodjunk!” Jézustól és az Egyházától így megkapjuk az egész nagyböjtre a legfontosabb szempontot.

2. A hit szerepe. – A gyógyítási történetben fontos szerepet játszik a fiú apjának felkiáltása: „Hiszek Uram, segíts hiteltelenségemen!” (Mk 9,25) Igen, a hit az alapja annak, hogy Jézus segítsen. A történet másik leírásában Szent Máté evangélista megőrizte Jézusnak az apostolokhoz intézett szavait, hogy ők miért nem tudták kiűzni az ördögöt. Ezt felelte nekik: „Mert gyenge a hitetek” (Mt 17, 20) Bizony, mi is akkor tudunk előbbre jutni a nagyböjti küzdelmünkben, ha ezt nem veszítjük szemünk elől. Egyházunk éneke figyelmeztet rá. Így szól az egyik ének: „Lélekkel és hittel közeledünk” a nagyböjtben a húsvét felé, „hogy elérhessük a föltámadást”.

3. Fontos a folytatás. – Jézus kiűzte az ördögöt. A fiú csaknem meghalt. „Jézus azonban megfogta a kezét, felsegítette, s a gyermek talpra állt.” (Mk 9,27) Folytathatta az életét. Immár épen és egészségesen. Bár a további életéről semmit nem tudunk, de szent irigységgel egy kicsit irigyelhetjük: megérintette őt Jézus, meggyógyította. Mi is folytatjuk a nagyböjtot. Mert mi is akarjuk a Jézussal való találkozást, hogy bennünket is megérintsen és meggyógyítson. Így buzdít az egyik liturgikus énekünk: „A böjti idő felét betöltvén, az istenes élet kezdetét nyilván tanúsítsuk és az erőnyes élet végének eléréséhez buzgón törekedjünk, hogy elnyerhessük az örök élet örömeit!” Egy másik pedig: „Megfelelvén a böjtölés ezen szent útját, a másik részéhez is örömmel járuljunk”, hogy méltók lehessünk Krisztus Istenünk „dicsőséges feltámadásának ünnepelésére”. Imádsággal, böjttel és nagyobb hittel folytassuk a nagyböjtot!

Ivancsó István

Szent Patrik

Március 17.

Írország már a korai középkortól a „szentek szigeteként” volt ismert, mégis Patrik az egyetlen szent, aki az Egyház egyetemes kalendáriumában Írországot képviseli, és ő sem volt ír származású. Britanniában született, apja diakónus volt, nagyapja pap. Tizenhat éves korában elrabolták, és Írországra hurcolták. Birkákat kellett őriznie az ország nyugati partvidékének hegyein. Hatévi fogság után ál-mában hangot hallott, amely azt mondta neki: „Nemsokára visszatérsz hazádba.” A hang indítására elmenekült, és kalandos úton végül visszatért Britanniába a szüleihez. Ekkor apja és nagyapja példáját követve már papnak készült. Egy éjjel álmában megjelent nála egy ír férfi, és levelet adott át neki. A címe ez volt: Az írek hangja. Amikor el akarta olvasni, Írország partjai felől ezt a kiáltást hallotta: „Jöjj, szent ifjú, hozzánk, és légy ismét közöttünk!” Ébredésekor annak jelként értelmezte az álmot, hogy Isten a szomszédos ország megtérítésére választotta ki.

Galliában tanult, amikor Celsztin pápa úgy döntött: püspököt kell Írországra küldeni – és Patrikot választották a feladatra. Missziója páratlanul sikeres volt. Nemcsak a törzsfőket nyerte meg, hanem a népet is. Gondja volt rá, hogy az írek keresztyénné válása ne maradjon külsődleges.

A papok és a világiak életének szilárd kereteket adott, és ezzel megvetette annak a szokatlanul kemény fegyelemnek az alapjait, amellyel az ír egyház századokon át kitűnt, és amely képessé tette, hogy kiálljon egy rettenetes üldöztetés. Patrik így írt azokról az ezrekről, akiket megkeresztelt: „Isten a tanúm, hogy közülük egyet sem tévesztettem meg.”

Azt, hogy őt bízták meg az írországi misszió befejezésével, jórészt annak köszönhetette, hogy fogsága alatt megismerte az országot, és kifogástalanul beszélt az ottani nyelvet. Írország lett az első az Alpoktól északra, amely saját egyházi nyelvet és irodalmat fejlesztett ki. Tisztelete Írországon kívül szinte alig terjedt el.

A Szent Patrik emlékére tartott Lough Derg-i bűnbánati zarándoklathoz ma is hozzátartozik, hogy a zarándokok egész éjszakákat imádságban töltenek a bazilikában, és hogy álmoságukon úrrá legyenek, időnként körüljárják a templomot.

L. K.

A HÉT LITURGIÁJA

A év

MÁRCIUS 15., NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA (Hofbauer Kelemen, Kristóf) – 1Sám 16,1b.6–7.10–13a (Dávidot Izrael királyává kenik.) – Ef 5,8–14 (Támadj fel holtodból, és Krisztus rád ragyog!) – Jn 9,1–41 vagy Jn 9,1.6–9.13–17.34–38 (Elment megmosakodni, és amikor visszatért, már látott.) – **Zsolozsma:** IV. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 257 – EE 538, 414, Ho 257 – EE 67, Ho 126 – EE 540, Ho 152 – EE 189.

MÁRCIUS 16., HÉTFŐ (Henrietta, Herbert) – Iz 65,17–21 – Jn 4,43–54.

MÁRCIUS 17., KEDD (Szent Patrik püspök, Gertrúd, Patrícia) – Ez 47,1–9.12 – Jn 5,1–16.

MÁRCIUS 18., SZERDA (Jeruzsálemi Szent Cirill püspök és egyháztanító, Sándor, Ede) – Iz 49,8–15 – Jn 5,17–30.

MÁRCIUS 19., CSÜTÖRTÖK – SZENT JÓZSEF, A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA JEGYESE FŐÜNNEPE (Józsa, Bánk) – 2Sám 7,4–5a.12–14a.16 (Az Uristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját. [Lk 1,32]) – Róm 4,13.16–18.22 (A reménytelenségben is reménykedve hitt.) – Mt 1,16.18–21.24a (A Máriában fogant élet a Szentlélektől van.) vagy Lk 2,41–51a (Nekem Atyám dolgaiban kell lennem.) – **Énekrend:** Ho 213 – EE 646, Ho 213 – EE 264, Ho 132 – EE 662, Ho 274 – EE 361.

MÁRCIUS 20., PÉNTEK (Klaudia, Csák, Kötöny) – Bölcs 2,1a.12–22 – Jn 7,1–2.10.25–30.

MÁRCIUS 21., SZOMBAT (Benedek, Bence, Flúe-i Miklós) – Jer 11,18–20 – Jn 7,40–53.

MÁRCIUS 22., NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA (Beáta, Izolda, Lea) – Ez 37,12b–14 (Belétek oltom lelkemet, és életre keltek.) – Róm 8,8–11 (Isten Lelke, aki Jézust feltámasztotta a halálból, bennetek lakik.) – Jn 11,1–45 vagy Jn 11,3–7.17.20–27.33b–45 (Én vagyok a feltámadás és az élet.) – **Zsolozsma:** I. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 60 – EE 541, 414, Ho 60 – EE 59, Ho 118 – EE 543, Ho 63 – EE 91.

Biblia- apostolok

Beszélgetés
Harmai Gáborral
a Szent Jeromos
Katolikus Bibliatársulat
szolgálatáról

Idén ünnepeljük az első teljes magyar nyelvű katolikus bibliafordítás megjelenésének 400. évfordulóját. Káldi György tevékenységéről és a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat szolgálatáról Harmai Gábor főtthkárrel beszélgettünk.

– Ön szerint miért fontos Káldi György munkája, és milyen szerepet játszik a magyar Egyház életében?

– A Káldi-bibliafordítás része a Magyar Katolikus Egyház újrászerveződésének Pázmány Péter idején. Káldi György arra reagált, hogy a reformátusok 1595-ben megjelentették a Károli Gáspár-féle *Szentírást*. Káldi egyébként a művéhez írt előhangban bírálta ezt a fordítást, de ma már a katolikusok körében is tisztelete van annak a munkálkodásnak, amivel Károli Gáspár hozzájárult a keresztény magyar kultúrához, ahogyan a protestáns oldalon is becsülete van Káldi György munkájának. Az Egyház megújulásának fontos eleme volt, hogy élni kell a könyvnyomtatás eszközével. A korábbi századokban ugyanis, ha egy több falu árát érő kézírásos kódexet valaki a kezébe vehetett, attól akár el is várhatták, hogy tanuljon meg latinul. (1844-ig Magyarország hivatalos nyelve a latin volt.) Az Egyház kritikusai szerint a papság azért ragaszkodott a latin nyelvhez, mert valamit titkolt, ezt is cáfolni kellett, de emellett katolikus hívek oldaláról is tapasztalható volt az igény a *Szentírás* lefordítására.

A magyar katolikus megújulás meghatározó alakja, Pázmány Péter – aki Káldihoz hasonlóan szintén jezsuita volt – maga is részt vett a fordítás javításában. Pázmány kiinduló tézise azonban ma is érvényes: minden kereszténynek hinnie kell legalább egy olyan tételben, mely a *Szentírásban* nem szerepel: a *Biblia* Isten szava. A könyvnyomtatás technikailag lehetővé tette a *Szentírás* lefordítását és elterjesztését, a szent hagyomány fontos szerepe viszont abban jelentkezik, hogy a *Bibliát* az Egyház olvassa.

– Rendelkezésre álltak a 17. században a megfelelő kifejezések magyar nyelven? És vajon Káldi meg is találta őket?

– Igen, gördülékeny magyar nyelven írt, nagyon szépen lefordított szöveg a Káldié. A kor magyar nyelve tökéletesen alkalmas volt a *Szentírás* lefordítására. Hozzá tartozik, hogy Káldi egy kicsit irodalmias nyelvezetet használt – ahogyan ez a katolikus hagyományra jellemző –, ő ugyanis a templomi felolvasást tartotta szem előtt.

– Szakmai szempontból mennyire pontos ez a fordítás?

– Azért azt el kell ismerni, hogy Káldi kiindulópontja ma már nem lenne elfogadható, mert egy 1592-es latin nyelvű kiadást, a *Vulgata Clementinát* vette alapul. Ezt a 20. században a Katolikus Egyház felülvizsgálta – ez a *Neovulgata* –, és sok ponton javította a latin szöveget. Így számos olyan vers benne van a Káldi-fordításban, ami a mai latin *Bibliában* nem található. Ezeket úgy kell elképzelni, hogy eredetileg kommentárok voltak, de a kézírásos hagyományban nem volt olyan könnyű ezeket elkülöníteni a görög főszövegtől. Egy jellegzetes példa a *János evangéliumában* olvasható történet a Betezda fürdőről: „az Úr anyala időnkint leszállt a tóba, és hullámmásba jött a víz; és a ki először szállt le a tóba, a víz hullámmás után, meggyógyula, bárminő betegségben sínylődött”. Ez latin kifejezés, szerzetesi kommentár a szöveghez, mintegy magyarázza a beteg mondatát: „Úram! nincs emberem, ki, midőn a víz hullámmásba jó, engem a tóba bocsásson; mert míg én oda érkezem, más száll le előttem.” (Jn 5,7) A görögben tényleg nem teljesen világos, miért fontos

ez a betegnek, de a latin magyarázat utólagos betoldás. A *Neovulgatában* már ugyanúgy nincs benne, mint a legtöbb modern fordításban.

– A Bibliatársulat *Szentírásának* elején azt olvassuk, hogy ez egy Káldi-Neovulgata kiadás. Mit jelent e szókapcsolat?

– Ez arra utal, hogy a latin *Neovulgata* megalkotói alkalmazkodtak az eredeti nyelvekhez, mi pedig a *Neovulgatához*. A *Neovulgata* összeállítói következetesen átvizsgálták, hogy mi az, ami a héber, illetve a görög anyagban nincs benne, és egy magas színvonalú javítást készítettek a régi *Vulgatához*. Amikor Káldi eredeti *Bibliáját* még Tarjányi Béla professzor a 90-es években modern magyar nyelvre áttette, nagyon fontosnak tartotta, hogy ennek megfelelően javítsa végig a szöveget. Tehát a „Káldi-Neovulgata” azt jelenti, hogy Káldi fordítását mindenekelőtt a *Neovulgata* felhasználásával korrigáljuk.

– Ön a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat főtthkára. Mi a küldetése a Társulatnak?

– A II. Vatikáni Zsinat hozott egy fontos szemléleti fordulatot. Eszerint a *Bibliát* mindenkinek meg kell ismernie, azért, hogy a szentmisén már felkészülten hallja a *Szentírás* tanítását. Ennek érdekében – mondta ki a zsinat – bibliatársulatokat kell alapítani, amelyek majd a Katolikus Egyházban terjesztik a *Szentírást*. Tarjányi Béla biblikus professzor vállalta fel ezt a feladatot. A társulat célja tehát a bibliaapostolkodás. Ennek része, hogy az említett fordítást sokféle formában újra és újra kiadjuk, miközben azért javítjuk is a szöveget, ha szükséges. Ez azért is nagyon fontos munka, mert a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

határozata szerint néhány év múlva az új olvasmányos könyvek szövegei a Káldi-Neovulgátán alapulnak majd.

Igyekszünk eljuttatni a *Bibliát* a hittancsoporthoz, plébániákhoz is. Most indítottunk egy akciót *Bibliát Kárpátaljának* címmel. Az *Új Ember* és a *Magyar Kurír* olvasóit is arra kérjük, hogy vegyenek tőlünk egy *Bibliát*, hagyják benn nálunk, és mi kijuttatjuk Kárpátaljára. Azt is vállaljuk, hogy a *Szentírásba* beírjuk az ajándékozó nevét. Az a célunk, hogy ebbe a háborús szörnyűségbe, ami most ott zajlik, be tudjunk lépni Isten igéjével. Meggyőződés, hogy Isten szava igenis vigaszt tud adni egy háborúban is.

Szeretnénk megjelentetni egy keresztlési *Bibliát* is, amit a keresztszülő ajándékozhat a gyermeknek, ebbe a szükséges adatokat is be lehet írni. Azt gondolom, hogy egy családi karácsonyozáshoz hozzátartozik a gyermekégtörténet felolvasása, de nagyon sok olyan egyházi ünnep van, ahol méltó és igazságos *Szentírást* olvasni. Ebben igyekszünk partnerek lenni.

– A társulat működteti a *szentiras.hu* és az *ujszov.hu* honlapot. Mi ezzel a céljuk?

– Nagyon szeretnénk digitális formában is eljuttatni az emberekhez a *Bibliát*. Én tanárként úgy látom, nagyon hasznos, ha online is elérhető az eredeti szöveg. Az *ujszov.hu* oldalon egy görög *Szentírást* találunk, ahol minden egyes görög szó nyelvtani elemzése mellett ott van az is, hogy magyarul mit jelent. De arra is nagy igény van, hogy a különböző magyar fordításokat is el lehessen érni, még hozzá egyetlen oldalon. Ez a *szentiras.hu* oldal, ahol a héber és a görög szövegeket is megtaláljuk, és ahová nemsokára felkerül a latin nyelvű *Vulgata* és *Neovulgata* is. A legújabb tervünk, hogy mindezt mobilappon is megvalósítsuk, az EWTN-nel együttműködésben.

hoznánk, leginkább a plébániákon. Próbálunk majd olyan segédanyagokat kiadni, melyek révén beszélgethetnek a szent szövegekről az érdeklődők. A *szentiras.hu* oldalon keresztül pedig szeretnénk egy társulati tagságot szervezni, számukra biztosítanánk olyan fórumokat, ahol megvitathatnánk a felmerülő kérdéseket.

A megértéssel összefüggésben érdemes megjegyezni, hogy a Pápai Biblikus Bizottság jelentős kísértésként azonosítja a fundamentalizmust. Ez a szöveg olyan olvasatát helyezi előtérbe, amit a *Bibliában* valójában nem találunk meg. Mondok egy példát. Ha azt olvassuk a teremtéstörténetben, hogy az asszony beszélgetett a kígyóval, akkor azt teljesen szó szerint kell vennünk: ebben a szövegben egy asszony beszélget egy kígyóval (vö. Ter 3,1-6). Ám ebben az esetben a szó szerinti megközelítéshez ismernünk kell a műfajt: ez ugyanis egy tanmese. Ha ezt tudatosítjuk, helyesen fogjuk értelmezni. Ez a történet nem arról szól, hogy egy, a történelemben élt konkrét asszony találkozott egy beszélő kígyóval, hanem ez az asszony – ahogya földből vétetett Ádám is – valójában mi vagyunk, hiszen mindannyian hajlamosak vagyunk a kígyó által megszemélyesített gonosz érveire hallgatni Isten ellenében.

A *Teremtés* könyvében azt is olvashatjuk, hogy a csillagok a szilárd égboltra függesztett világító testek, fölöttük pedig ott van a végtelen őstenger (vö. Ter 1,14-18). Ezek szerint a világunk egy buborék, egy földalatti és föld fölötti vizek között megalkotott léttér. A *Biblia* szó szerinti értelmezése azt jelenti, hogy nem védekezünk a hasonlóan megfogalmazott gondolatok ellen, hanem tudomásul vesszük, hogy a sok ezer évvel ezelőtt élt embernek ez volt a világképe. De a *Szentírás* nem az égitestek elhelyezkedéséről akar tanítani, hanem azt tárja elénk, hogy ezek a csillagok nem istenek. Az ily módon elképzelt kozmosz mögött ott van Isten, aki mindennek a teremtője. A *Bibliában*

– Nagybőjti előkészületünket miként segítheti a *Szentírás* olvasása?

– Érdemes felfedezni, hogy az egyházi év milyen szorosan követi Szent Lukács időszemléletét. Lukács evangélista beszél a próféták koráról, amely Keresztelő Jánosig tart. Ezt követi az idők

teljessége, amikor Jézus Krisztus megjelenik a világban. Ez a születésével kezdődik, majd megkeresztelkedése és nyilvános működése következik. Akkor történik a fordulat, amikor Szent Péter kijelenti Jézusról – nem a test ki nyilatkoztatása, vagyis nem a saját tapasztalatai alapján, hanem a Szentlélek sugalmazására –, hogy Jézus a Messiás (Mk 8,29). Jézus ettől kezdve beszél a szenvedéséről. Elindul Jeruzsálembe, és közben fölkészíti a tanítványait arra, hogy az Emberfiának szenvednie kell. Ez a nagybőjti időszak.

Lukács és a szinoptikusok kettéosztják Jézus üzenetét. Az mindenkinek szól, hogy Jézus a Messiás. A tanítványoknak viszont azt is elmondja, hogy a Messiásnak szenvednie kell. Péter tiltakozik, vagyis egyből meg is bukik: „Ez nem történhet meg veled!” (Mt 16,22) Ám itt Péter hazudik. Valójában ugyanis azt akarja mondani, hogy ez nem történhet meg *velem*. És ez az, amin a nagybőjtben mindenkinek el kell gondolkodnia. Ha elfogadtam a Messiást, akkor az is lehetséges, hogy az életem kemény lesz, hogy szenvednem kell. Mert Jézus arról beszélt, hogy ami a Messiással megtörtént, az a tanítvánnyal is meg fog történni. Az, hogy szenvednie kell, nem mond ellent annak, hogy Ő a Messiás. Tehát a nagybőjt egy szép időszak arra, hogy a *Szentírás* vonatkozó részein elmélkedve menjünk végig Jézussal a Jeruzsálembe vezető úton, és elgondolkodjunk azon, mit jelent az, hogy igenis van Messiás a világban. Jézus a megváltónk, és nekünk rá figyelve fel kell vállalnunk a saját életünk kihívásait, szenvedéseit, keresztsjeit.

Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila

– De vajon értik is az emberek a szöveget?

– Az említett honlapunk is segíteni szeretné a híveket abban, hogy minél jobban eligazodjanak a *Szentírásban*. De bibliaköröket is létre-

azt kell keresni, amiről tanítani akar, ez pedig az Isten és az ember viszonya, az Isten és az ember közötti szövetség, amely Jézus Krisztusban teljesedett ki.

Végtelen tűz és gyönyörűség

Riesz Benedek a személyes istenkapcsolatról a Café Francescóban

Személyes istenkapcsolat címmel tartott előadást Riesz Benedek, az angyalföldi Szent Mihály-templom papi közösségének a tagja március 3-án a missziós kávézóban. Lelkesítő előadásában Isten megtapasztalható közelségéről, valódiságáról beszélt, és arról, „ha a mérték nélküli szeretet elérhető, döntési helyzet előtt állunk, mert valami lángoló és megkerülhetetlen van előttünk”.

Hogyan érdemes élni, hogyan lesznek a mindennapjaim még inkább élhetőek? – tette fel a kérdést Riesz Benedek, mellyel bevezette a keddi esti előadás témáját. Meghívta a hallgatóságot arra, gondolják át, mit láttak legutóbb igazán szépnek, mert ami igazán szép, az a szívvel érzékelhető és Istenről beszél. „Néha van bennem hiányérzet, amit teszünk, elég szép-e. Isten annyira szép! Tartozunk neki annyival, hogy ahogyan élünk, döntéseket hozunk, egymáshoz kapcsolódunk, az szép legyen. Amit Isten tartogat, ahogyan az életem formálja, mérhetetlenül szép.”

Amikor Isten közelebb lépett

Riesz Benedek ezután megosztotta a hallgatósággal saját papi elhívása történetét. Eltervezte az életét, a párkapcsolatát, a vállalkozását, amikor Isten közelített, mélyebben belépett, és átírta mindezt. „Megmutatta, hogy létezik annyira, hogy érinteni lehet a közelségét.”

Úgy érezte, lehet, hogy van valami, ami még inkább megfelelt a vágyainak, betölti azokat is, amikre nem is gondolt addig. Ez az élmény megváltoztatta az emberekhez való kapcsolódását, azt, hogyan dolgozik, de még az életállapotát is. A két elképzelés között a különbség nem kevesebb, mint ég és föld. „Megérkezett egy távlat, amit

ő ajándékozott. Kínált valamit, ami a szívemet érintette.” Hozzátette: Nem vagyunk egyenlők a gondolatainkkal és az érzéseinkkel. A csendes imaidőt a szemináriumban elmélkedésnek hívták. „Személyes nézeteltérem van ezzel a szóval, mert Istennel kapcsolatban nem csak gondolkodom. Ő azon túl van, de még az érzéseken is túl van.”

Elengedni a hajót, hogy kiússzon a képből

A tenger képét hívta segítségül, hogy megmagyarázza, mit ért ezen. A tengernek a felszínét látjuk, ha fodrozódik a víz. Ha viszont sima a víztükör, feltárul a mélysége, láthatóvá válik, milyen gazdagság van ott. Isten jelenlétében lenni hasonló ehhez. Ha a gondolatainkat engedjük elcsitulni, felfedezünk valamit a hihetetlen gazdagságból. Amikor imádkozunk, sokszor megrohamoznak a teendők, mint amikor a tengeren megjelenik egy hajó, de ezt is engedhetem „kiúszni a képből, nem kell felszállni rá”.

A tenger képe után a hegy metaforájával magyarázta meg az imádság mibenlétét. Mint mondta: a hegyet körülöleli sokféle időjárási jelenség, a napsütéstől a sűrű köd. Ugyanez igaz a belső „időjárásunkra”, világunkra is. Néha akár jégeső van, máskor napos idő, de van ott valaki, aki vár ránk, mindenféle időjárás közepe. Amikor a jelenlétet választjuk, és nem teszünk semmi különöset, ez bontakozik. Néha mi is arra vágyunk, hogy egyszerűen csak ott legyen a másik nyitott füllel, nyitott szívvel, ne osztogasson tanácsot.

Lenni vagy tenni?

Jézus is néha előbb hív lenni, mint tenni. Az imában is sokszor mondjuk a szövegünket, mint a nem túl jó hallgatóság. De ha nyitott füllel, nyitott szívvel ott ülünk, és csak vagyunk,

valami történik. Nem kérünk, vagyunk – fogalmazott. – Lehet érdeklődően imádkozni. Nem akarunk tőle semmit, csak ott vagyunk vele, és valami bontakozik abból, amit tartogat. Amit ő tartogat, az ott kezdődik, ami már nem természetes. A keresztnél túl van a racionalitáson: felfoghatatlan szeretet. Minket is meghív a pazarlásra, irracionális gesztusokra. Az irracionálisnak és az isteninek mintha köze lenne egymáshoz – mutatott rá Riesz Benedek, és sorolta a példákat: Betániai Mária az alabástromedény tartalmát Jézus lábára öntötte; sokan komolyan bűntölnék többféle formában. A nagylelkűség, az adakozás sem racionális, mégis valami megnyílik általa.

Istenről sok mindent tudunk, de megkerülhetetlen a kérdés, hogy elhiszük-e róla mindezt. Ki számunkra Isten? Teremtő, barát, aki megbocsát, meghalt értünk a kereszten, megnyitotta az örök élet útját. Két lehetőségünk van: vagy szép mesének tartjuk mindezt; ha viszont tényleg igaznak tartjuk, akkor el kell fogadnunk, hogy ez a valóság, amiben benne vagyunk.

„Néha alig bírok misézni – mondta –, mert gyanútlanul misézek, ő meg elkezd közelíteni, és a szívemet érinti. Vagy együtt imádkozunk plébániai ifikkal, és összesűrűsödik egy térbe, pillanatba hihetetlen sok tűz, szabadság, életöröm, megnyílik a hihetetlen tágasság. Autózás közben sokszor imádkozom, időzők vele, és egyre szélesebb a mosoly az arcomon, megtelek étellel, derűvel. Ez tényleg igaz!”

A döntési lehetőség

Nem gondoltam volna, hogy ennyit fogok gyönyörködni az életemben, mert ő kézzelfoghatóan szól és inspirál, megtalálja a szívem közepét.” Hozzátette mások tapasztalatait is, köztük azt, hogy az imádság házában tizenöt éve dicsérik Istent, mert ő méltó rá. Indoko-

latlannak tűnhet, de jel arra, hogy ez az egész tényleg igaz.

Előttünk van tehát a döntési lehetőség: ha Isten a világ teremtője, aki miatt létezzünk, meghalt értünk a kereszten, ennyire szeret, örök, teljes életünk van, akkor az életünk nem mehet ugyanúgy tovább. Ha a mérték nélküli szeretet elérhető, döntési helyzetben vagyunk, mert valami lángoló és megkerülhetetlen van előttünk. Mit választunk? A problémát és a hiányt, vagy a végtelen tüzet és gyönyörűséget? Mire nézünk? Hol van a tekintetem, mit választok, mi mellett horgonyozok le?

Rácsodálkozva Isten közelségére megszülethet bennem a kérdés, méltó vagyok-e erre. Isten sokkal több a földkerekség legszeretetteljesebb szülőjénél, nem tud ilyet mondani, csak azt: „Gyermekem vagy.” Pont. Nincs kérdőjel, nincs feltételes mód – hangsúlyozta. – Ha ez az egész igaz, akkor nincs más, mint a mennyországot választani: Isten dicséretét és imádatát, és a szeretetteljes egybekapcsolódást.

Istenkép kérdése

Riesz Benedek megemlítette Martin Buber gondolatát, mely szerint meghatározó az az idő,

amelyet az anyaméhben töltünk, ahol megtapasztaljuk az egységet és összefonódást. Lehet, hogy egész életünkben újra ezt keressük, a te választásának, a mennyország választásának a tapasztalatát. A hallgatóság rákérdezett arra, az állandó öröm hogyan egyeztethető össze a Szentírás kemény szavaival, hiszen mint ha a kereszténységben is kilengés lenne a büntető és a szerető istenkép között.

Riesz Benedek válaszában felhívta a figyelmet a döntésünk jelentőségére, amit nem fél szívvel kell megtennünk. Aki megérintett a Jóisten, gyakran számolnak be hasonló élményekről. De mi van azokkal, akik „klasszikus keresztény életet” élnek? Ők mit tudnak tenni azért, hogy Isten közelségét megtapasztalják? – szölt a következő kérdés. Az előadó válaszában elmondta: az imában leggyakrabban nem történik semmi különös.

De az imában meg hívásunk Isten körül forogni. Ha megmaradunk a rutinszerű szövegeknél, a kéréseinknél, akkor magunk körül forgunk. Isten szuverén személy, nem tudjuk befolyásolni, de ha tágas teret adunk neki, ha

nyitott ajtókat talál, könnyebben közelít. Ha sok időt töltünk vele együtt, egyre ismerősebb lesz, megismerjük a hangját.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

Hűségesnek maradni Krisztushoz

Vesperás Boldog Meszlényi Zoltán tiszteletére Budapesten

A hagyományoknak megfelelően idén is Boldog Meszlényi Zoltán ereklyéjének jelenlétében imádkoztak az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyéért Budapesten, a terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban a vértanú püspök március 4-i emléknapjához kapcsolódóan. A szertartást idén Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István-bazilika plébánosa vezette.

Boldoggá avatását követően Meszlényi Zoltán egykori esztergomi segédpüspök ereklyéjét – többek között – a budapest-terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban is kihelyezték tiszteletre, a püspök által 1938-ban felszentelt mellékoltárra, egy fülkében, ami azt a kis-tarcsai cellát mintázta, amiről úgy tudni, ott raboskodott Meszlényi Zoltán. A fülke Simon Sándor ötvösművész alkotása. Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek akkor azzal adományozta az ereklyét a templomnak, hogy itt, Pest belvárosában évente gyűljenek össze a papok, és imádkozzanak az egyházmegyéért, papjaiért és a papi hivatásokért. Így történt ez az idén is a vértanú püspök emléknapjához kapcsolódóan.

Mivel mindhárom esztergom-budapesti segédpüspök a pesti-belső espereskerületben szolgál, illetve él, ezért minden esztendőben egyikük vezeti a vesperást; az idén ezt a szolgálatot Mohos Gábor püspök, a Szent István-bazilika

plébánosa vállalta. Az énekes, ünnepi vesperást a templom énekeseinek segítségével a papság, a diakónusok és a szerzetesek együtt imádkozták.

Az olvasmány után Breznay István elmélkedett arról a hűségről, melyet az Úr megkíván tőlünk. Felelevenítette, hogy gyermekkorában miként érezte azt a szorítást, amit családja a kommunista diktatúra idején átélt azért, mert hívó emberek voltak és gyermeküket egyházi iskolába írtatták be. Tudott a ferences tanárainak szenvedéseiről, melyek részben fizikai, részben pszichikai kínzásokból álltak, de ők példát mutattak nekik, akkori fiataloknak, hogyan lehet a szorongatásban is hűségesnek maradni,

és hogy senki és semmi nem szakíthatta el őket Krisztus szeretetétől.

A jelenre átültetve mindezt arra biztatta a paptestvéreit és a híveket, hogy a mai kihívások közepette, a háborúk miatt, erkölcsi téren és a hírközlő eszközökön keresztül ránk áradó gyűlöletől maradjunk távol, ne engedjük, hogy a sátán így kerítse hatalmába szívünket, életünket, hanem a nagybőjti önfegyelmével erősítsük meg szívünket, hogy mi is hűségesek maradjunk Krisztushoz, ahogyan ezt a közelmúltban, a diktatúra idején a szent életű atyák és Meszlényi püspök is tette. A zsoltosma után Horváth Zoltán kanonok, a templom plébánosa megköszönte a résztvevőknek és a szónoknak a szolgálatát, majd felkérte az új belvárosi esperest, Kovács Zoltánt, a Szent István-bazilika helyettes plébánosát, hogy nyújtsa tiszteletadásra az ereklyét a jelen lévő papoknak, diakónusoknak, szerzeteseknek. Ezután Mohos Gábor püspök az ereklyével áldotta meg a jelenlévőket.

Forrás: Horváth Zoltán István/Avilai Nagy Szent Teréz-plébánia
Fotó: Topor Márta

Legyen közös az út, amelyen járunk!

Elhunyt hajléktalanokért mutattak be szentmisét Budapesten

Március 1-jén a fővárosi Haller téri Páli Szent Vince-plébániatemplomban Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök mutatott be szentmisét a Sant'Egidio közösség szervezésében hajléktalan barátai emlékére, akik az utcán éltek és haltak meg. A szentmise után terített asztallal és élő zenével várták a szegényeket a Ferencvárosi Művelődési Központban.

Szőke Péter, a Sant'Egidio közösség budapesti és regionális felelőse köszöntötte az egybegyűlteket, megköszönve a Páli Szent Vince-plébániának, hogy befogadták az alkalmat. Emlékezésre gyűltünk össze, Scooterért és mindazokért, akik városunkban magányosan, egyedül haltak meg – mondta.

Szembenézni az igazságtalansággal

Lázadás ez az emlékezés az ellen, hogy elfeledjük őket, akik városunk teljes jogú polgárai, és különösképpen is teljes jogú polgárai Isten országának. Martos Levente Balázs püspök az alkalomhoz és a felolvasott evangéliumhoz egyaránt igazította szavait, emelkedett, mégis közvetlen, baráti hangon beszélt. A társadalmi egyenlőtlenségek illusztrálására egy viccet mesélt el, amelyet gyerekkorában nem értett: Egy idős és egy fiatal csiga vándorolnak együtt, és egy autópálya mellé érnek. „De jó lenne átmenni a túloldalra!” – sóhajtja a fiatalabb. Mire az idősebb: „Fiam, oda születni kell.” Nem értette, hiszen abban az időben azt gondolták az emberek, hogy nem az számít, ki hová született. A belátás a gyors út mellett születik meg: az emberi világban bizonyos dolgok egyeseknek eleve adóttak, másoknak eleve lehetetlenek. Hogyan tudunk szembenézni a világ számos

igazságtalanságával? – tette fel a kérdést. Az ember a saját életét olyannak akarja, mint az autópálya, gyorsan eljutni mindenhová, meghaladni másokat.

Az autópálya logikája

Személyes élményét is megosztotta, hogy ha megelőzik, vagy ő előz, az rendben van, de nehéz, ha valaki tíz kilométerrel előtte halad. Az autópálya logikája ez: a legrosszabb, ha valaki mindig a közlemben van. Magam mögött akarom tudni, hogy ne zavarjon a száguldásban. Mit mond erről Jézus evangéliuma? – tette fel a kérdést a püspök, mert – emelte ki – mindig vissza kell térni az evangélium szívéhez. A színeváltozáskor Jézus megmutatta, ki ő, valóságos emberségében felragyogott a valóságos istenség. Nem meghaladni akart, hanem idelépett hozzánk, emberré vált, miközben Isten maradt.

Ferenc pápát idézte, aki gyakran beszélt Isten stílusáról: közel jön, gyengéd, irgalmas. Ilyen Jézus, aki nem átfutó látogató volt, hanem leélt az emberi életet. Így lett minden ember méltósága azonos – Isten képére van teremtve, vonásaink mélyen közösek. „Uram, jó nekünk itt lenni” – mondja Péter Jézusnak. Az otthon ott van, ahol

valaki szeret bennünket, fontos neki, hogy létezzünk. Martos Balázs hangsúlyozta, hogy egy-egy ilyen kapcsolatért, otthonért mindannyian felelősek vagyunk. Felelősek vagyunk egymásért, az otthonosságért.

Jézus köré gyülekezve

Jézus ruhája vakító fehér lett, mint a fény – mondja az evangélium. A ruha az emberi kultúra egyik első jele. Nem vagyunk mezítelenek és kiszolgáltatottak. A szeretet gesztusai az emberi szabadságból fakadnak. A kultúránk, az életkörülményeink is jelei az emberségünknek. Fáradoznunk kell ezért újra meg újra, hogy a másokban megbecsüljük ezt az emberséget, hogy a szíve beragyoghassa az életkörülményeit, és a társadalom, a felebarát, a szűkebb közösség, a társadalom vezetői, minden egyes ember megadjon ezért mindent, ami lehetséges. „Ide születünk mindannyian, és odaátra kaptunk meghívást mindannyian. Kérjük, hogy az út, amelyen járunk, lehessen közös út, és ha Isten megadta, hogy köré gyülekezzünk, tudjuk egymást kísérni, bátorítani” – zárta szavait a püspök.

A homíliát követően a könyörgések a szegényekért, a betegekért, a békéért, az Egyházért, a pápáért szóltak. Különösen megrendítő volt az utolsó könyörgés, amelyet a Sant'Egidio régi barátja, a hajléktalan Korom Balázs olvasott fel, elcsukló hangon, könnyeivel küszködve: „Oltalmazd meg, Urunk, a Sant'Egidio közösséget, és add meg neki a Lélek erejét! Hogy mindenütt, főleg ott, ahol szenvedés és fájdalom van, legyen szereteted jele, menedék a szegényeknek, a béke és a szolidaritás háza.”

A szolidaritás háza

A templom ebből az alkalomból különösen is a szegények, a szolidaritás háza volt: „Emlékezzünk meg most azokról a testvéreinkről, akik az utóbbi években hajléktalanként éltek és haltak meg, hogy az örök hajlékban várjanak minket, és egykor majd lássuk együtt az Úr irgalmas arcát, színről színre mindörökre!” Nevek, történetek hangzottak el, a közösség és más segítő szervezetek barátaié. Elsőként Scooterről emlékeztek meg, aki sok éven át volt hajléktalan, de mindig előbb adott a másik szükségét szenvedőnek, mint hogy magának kérjen. 2021. augusztus elején napokig magatehetetlenül feküdt a Kálvin téren. Sebei üszkösödtek, kukacok ették. A mentők csak többszöri hívás után vitték el, amikor már késő volt. A kórházban vérmérgezésben halt meg. Az utolsó pillanatokban egy fiatal barátnője, aki a közösséggel rendszeresen látogatta, ott volt vele. Így nem kellett egyedül meghalnia.

Megemlékeztek mások mellett Angiról, aki másfél évtizedig élt az utcán, és több mint húsz éven át volt a közösség nagyon kedves barátja; a Rákóczi térről Rózsáról, akit férje, Jóska gyászol. A közösség a Gát utcában rendezett vacsoráin részt vevő hajléktalan barátaitól előre összegyűjtötte, mely halottaik nevét szeretnék imába foglalni. Számukra, az élők számára különösen fontos tudni, hogy haláluk után sem feledkeznek meg róluk.

A Máltai Szeretetszolgálat, a Ferencvárosi Nappali Melegedő és Utcai Szociális Gondozói Szolgálat, a Szent Rafael közösség, Teréz anya nővérei barátainak nevei is elhangzottak, értük is gyertyát gyújtottak. A szervezetek több képviselője személyesen is részt vett az imádságon. A szentmise végén Martos Levente Balázs püspök megáldotta az oltár elé helyezett tulipánokat és a szentképeket, amelyeket a kijáratnál ajándékba kapott mindenki.

A templom kijáratánál mindenki kapott ajándékba a püspök által megáldott tulipánokból

Zene, barátság, terített asztal

A szertartást követően a hajléktalan vendégeket a Ferencvárosi Művelődési Központban szépen feldíszített, terített asztalok, élő zene és mosolygó, baráti arcok várták. Az asztaloknál együtt ettek velük a közösség tagjai, a fiatalok a békéért mozgalom tagjai kedvesen felszolgáltak, figyeltek minden kívánságukra. Szőke Péter szaxofonon, Szőke Márk zongorán játszott, a gyerekekből álló zenekar csellókísérettel énekelt, Korom Balázs is elénekelt egy dalt.

A különösen hangulatos, jól szervezett ebédén nem hiányzott a spontaneitás sem, ami annak is a jele, hogy ezen az ünnepen

mindenkinek helye van, itt mindenki segíthet. Egy hölgy, aki a nyugdíjasok Ki mit tud?-jára készül, véletlenül éppen benézett a terembe, és meghallva a remek jazzdallamokat, maga is beszállt énekléssel, hangjára a vendégek szinte táncra perdültek. Kiderült, hogy az énekes maga is mindig együttértett a hajléktalanokkal, és most ő is a hajléktalanság peremén lavírozik.

A szegények és a keresztény, jóakarátú emberek e szép nagy családjában mindenkinek helye van. A bensőséges hangulatot emelte a születésnaposok és egy házassági évfordulás pár köszöntése tortával, énekekkel. Rudik Márta, az alkalom szervezője elmondta, hogy minden hónapban tartanak hasonló ebédet a barátainak, egyszer egy évben pedig Scooter miséjét követően is. Olyanok kapnak meghívót, akikkel a közösség tagjai hétköznapi esti szolgálataikon találkozhatnak, vagy fűtetlen lakásokban élő szegények.

Nyolcvan főre számítottak, de szerencsére több ételt rendeltek, mert majdnem százan voltak. Az ebédekre egy vendéglős főz engedményes áron, amit adományokból finanszíroznak. Terített asztal a mindennapokban nem jut nekik osztályrészül, mindig nagyon várják. Itt megpihenhetnek, beszélgethetnek, a méltóságukat visszaadja kicsit a társadalom. Sokan jönnek segíteni önkéntesként is. A segítők nagyon örülnek, hogy adhatnak a szabadidejükből, önmagukból. A visszajelzés mindig az tőlük, hogy valóban jobb adni, mint kapni.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Merényi Zita

Honnan meríthetünk erőt?

Lelkinap Székely János püspökkel
Kaposváron

Az oltárasztalon töviskorona és a Szentírás, az oltár mellett kereszt és szögek – egyszerű, mégis megrendítő erejű jelképei a nagybőjti készülletnek. A kaposvári Plébániai Unió papjai – Vörös Péter, Kisiván Csaba és Antal Zsolt – lelkinapra hívták a híveket, hogy együtt készüljenek a húsvétra. Régi ismerősként kapcsolódunk be rendezvényükbe.

A kaposvári papi közösség tagjai egységet alkotva működnek együtt lelkipásztori szolgálatukban, s közben mindhármán szabadon őrzik egyéniségüket. Ez átsugárzik a hívekre is – a plébánián otthonra találnak és folyamatos párbeszédben vannak egymással a társadalmi valóságunkat, közéletünket különböző módon látó emberek.

A lelkinap meghívott vendége idén Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke volt. Kisiván Csaba köszöntőjében megosztotta a jelenlévőkkel, hogy Székely János püspök a papi uniót alkotó három lelkipásztornak szeretett tanára volt a szemináriumban. Székely János pedig arról beszélt, hogy annak idején, papnövendékként mindhármán „komolyan, nagy szívvel” készültek a papságra, ma pedig ugyanazzal a tüzzel és hitelességgel gyakorolják Kaposváron a lelkipásztori szolgálatot.

A lelkinap programja Székely János előadásával kezdődött, ezt keresztút követte, majd a közösség együtt ünnepelte a szentmisét.

Székely János előadásában arra hívta a jelenlévőket, gondolják végig, milyen forrásokból meríthetnek erőt ahhoz, hogy a szívükből ne fogyjon ki a remény, a derű és a nagylelkűség, és mindig vissza tudjanak térni Istenhez, aki maga az élet forrása. Majd saját életére tekintve vette számba, mi az, ami segítséget jelent ehhez.

Az egyik tápláló forrásunk a gyermekkor. A szülőkből áradó jóság, odafigyelés, ámuló szeretet életre szóló ajándék. Milyen fontos lenne nem engedni, hogy elhalványuljon! Hálaival tekinteni vissza, felidézni a gyermekkor örömeit, meg persze a nehézségeit, sebeit is. Ezek az élmények olyanok, mint az elhintett magok: ha őrizzük őket, újra és újra élet fakad belőlük. Ha pedig gyermekkorunkban fájdalmakat is megéltünk, akkor sem az a feladatunk, hogy ítélkezzünk, hanem hogy kiválasszuk e korai évekből a kincseket, és azokra építsünk.

Tiszta forrás számunkra a természet is.

Amikor az ember belép Isten teremtett világába – elmegy a hegyek közé, az erdőkre, a tavakhoz –, ott átélheti azt a harmóniát, amelyben nincs jelen hamis hang. Hasonlóan tiszta forrás a Biblia is. A Szentírás nem pusztán könyv, betűk sora, hanem lélek és élet – emelte ki Székely János püspök. Felidézte, ahogy tizennégy évesen egy nyár alatt végigolvasta a könyvek könyvét. „Nem mindent értettem, de átéltem az erejét, szépségét. Ráéreztem arra, hogy odafentről jönnek a szavak.” A főpásztor arra biztatta a

jelenlévőket, hogy a Biblia üzenetének lényegére, „Isten szívére” figyeljenek, miközben az evangéliumokat olvassák, így meghallhatják azt a hangot, ami igazságra és szeretetre hív.

Tápláló, tiszta források a szentségek is. Az ember ezek által különleges módon találkozik Isten kegyelmével – hangsúlyozta a szombathelyi megyéspüspök, és felidézte megismerkedését egy idős asszonnyal, aki életgyónást tett nála. „Tudta, hogy közeledik a völgény. Megáldozott. Olyan volt, mintha a mennyország szállt volna le közénk” – mesélte a püspök erről az emlékezetes gyónásról.

Fontos forrás az igazság is. Jézus azt mondja, hogy az igazság szabaddá tesz. Ez elsőre talán meglepőnek tűnik, mert a mai ember gyakran azt gondolja, a szabadság a korlátok hiányát jelenti, azt, hogy bármit megtehet. Jézus azonban arra tanít, hogy az igazság és a szabadság valahol a mélyben találkoznak. Az igazság nem

más, mint maga a valóság, az igazi szabadság pedig nem az önkény, hanem az, amikor az ember összhangba kerül a valósággal és a jóval, s megérti, hogy társas lényként szeretetre született, és akkor lehet boldog, ha odaadja az életét valakiért, másokért. Így lesz szabad, így élhet harmóniában a világgal.

Életadó forrás továbbá a közösség is – hangsúlyozta Székely János. Jézus azt mondja, ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevében, ott ő maga van jelen. A közösségben egymás hitéből és szeretetéből meríthetünk. Ma, a korszakváltás előtt álló nyugati világunkban is nagy szükség van arra, hogy létrehozzuk e szigeteket: a családot, a plébániai közösséget, a jól működő iskolát, ahol az ember megtanulhatja, mit jelent embernek lenni, hogyan legyen nagylelkű és becsületes, miként őrizheti meg a házasságát egy életen át, s hogyan nézzen szembe a betegséggel, a szenvedéssel, a halállal.

A derű, a remény és a szeretet forrása minde mellett a jó cselekedet, mások segítése is. Sokan azt gondolják, ha adnak valamit, az szegényebbé teheti, kimerítheti őket, pedig valójában ennek éppen az ellenkezője igaz. Az ember szeretetre született. Amikor időt szánunk a másakra, amikor segítünk a rászorulóknak, meglátogatjuk a beteget vagy felemeljük a gyengét, akkor az életünk megtelik erővel – mondta Székely János.

Az előadás után keresztutat jártak a lelkinap résztvevői, majd szentmisét következett, amely különleges erővel mutatta meg a Plébániai Unió egységét. A főcelebráns püspököt és a három koncelebráló papot ministránsok hosszú sora kísérte. A szentmisén zenei szolgálatot ellátó kórus olyan énekeket válogatott össze, amelyek meditatív dallama segítette az elmélyülést. A szentmise elején Szita Károly, Kaposvár polgármestere köszöntötte Székely Jánost és a híveket. Kifejezte reményét, hogy a nagyböjt a hit és a közösség megerősödésének időszaka lesz a városban.

Székely János püspök a szentmisében a szamariai asszonyról szóló evangéliumi történet alapján így tanított: Jézus találkozni akar az emberrel, megérinti életünk sebeit, hogy meggyógyítson bennünket, és irgalomra tanítson. A nagyböjt ugyanis nemcsak arra hív, hogy elfogadjuk Isten irgalmát, hanem arra is, hogy mi magunk is irgalmassá váljunk. Ha Isten megbocsátja a vétkeinket, akkor nekünk is meg kell bocsátanunk másoknak.

A szentmise végén Kisiván Csaba köszönetet mondott mindazoknak, akik közreműködtek a lelkinap megszervezésében. Távozáskor a Plébániai Unió papjai és Székely János püspök személyesen köszöntek el a hívektől, akik ezután még hosszan beszélgettek a templom előtti téren.

A kaposvári Plébániai Unió a nagyböjtben további számos programmal segíti a hívőket felkészülést: keresztutakra, szabadegyetemi előadásokra, közösségi találkozásokra, kézműves alkalmakra, kirándulásra és zárandoklatra várják a híveket.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Lehetőség az újrakezdésre

Háromalkalmas lelkigyakorlat a budai ciszterci Szent Imre-plébánián

Hagyományaikhoz híven az idei évben is megrendezik a budai ciszterci Szent Imre-plébánia háromalkalmas nagyböjti lelkigyakorlatát, amelyet idén a Családok Jézusban Közösség lelkivezetője, Gorove László diakónus tart a Szent Imre Gimnázium dísztermében. Az első alkalomra február 25-én, a másodikra március 11-én került sor. A harmadik alkalom március 18-án lesz, szintén a gimnáziumban.

Az első alkalom február 25-én este a *Ki tehet a bajról?* címet kapta. Gorove László diakónust előadására felesége, Kriszta is elkísérte. Ahogy mesélik, ő mindig ott van a jegyesfelkészítéseken és az előadásokra való felkészülés alkalmával is. Minden esetben egy-két gondolat Krisztáé, melyből azután az előadás gerince felépül. A negyvenöt éves házaspár László harminchárom éves diakónus. Öt gyermekük és tizenhét unokájuk van.

A mintegy százötven fős hallgatóság előtt Gorove László két történetet elevenített fel: az ószövetségi József történetét és az újszövetségi vakon született történetét.

József történetéből a következő kérdéseket tette fel a hallgatóságnak: Mikor éltem meg, hogy nem kellek, hogy cserben hagytak? Hogyan tudom ezt kezelni? Hol keresem a felelőst? Ki tehet a bajaimról? A múltban keresem a felelőst vagy áldozatnak érzem magam? Könnyen túlteszem-e magam a megpróbáltatásokon?

Gorove László felidézte, hogy mennyi csúcspont és mélypont volt József életében is, ám József képes volt az újrakezdésre. József sok esetben nem látta a miértet, de azt igen, hogy Isten vele van. Ahogyan József története is rávilágít, az ember életében mindig ott van a lehetőség megújulásra. A megkeresztelt emberrel mindig ott az Isten. Istenben élni nem azt jelenti, hogy nincs szenvedés, de a tudat, hogy Ő mindig velünk van, átsegít a legnagyobb nehézségeken is.

A másik bemutatott szentírási történet a vakon született meggyógyítása volt. Felmerül a kérdés: a vakon született történetében ki a hibás? A szülők bűne miatt lett vak, vagy már az anyaméhben vétkezett? A gyógyulás engedelmisséggel kezdődik: engedelmeskedik a „Menj, mosakodj meg Siloe tavában!” felszólításnak. Szépen bemutatja a történet a vakon született hitének kibontakozását. Mikor megkérdezik tőle, hogyan gyógyult meg, ki gyógyította meg, csak annyit válaszol nekik, hogy egy ember, majd később prófétának,

még később Istentől valónak nevezi Jézust. Legvégül Úrnak ismeri el a vele jót tevő Jézust.

A vakon született meri vállalni, hogy megteszi, amit Jézus mond neki, rábízta magát, és Isten megajándékozta őt a hittel. Megnyílik a szeme, de egyúttal megnyílik a lelke is. A hit pedig új látást ad a vak embernek, képességet, hogy másként lássa élete történetét, mögé lásson az eseményeknek, lássa a valóságot.

Gorove László diakónus emlékeztetett minden jelenlévőt: „Néha érdemes nekünk is kimondanunk hitvallásunkat, és megkérdezni magunktól: hol vagyok én vak? Hol keresem a felelőst a történetekért? Talán a múltban? Felmentem-e magam, hogy én nem is tehetek róla? Mit cipelek, amit nem kéne?”

A lelkigyakorlat második alkalma *Mi dolgom a más bajával?* címmel lapzártánk után, március 11-én, szerdán este fél nyolckor kezdődik; a záróalkalom pedig március 18-án, szerdán, szintén este fél nyolckor lesz, címe: *Mit teszek a gyógyulásomért?*

A lelkigyakorlatos beszédek helyszíne a budai ciszterci Szent Imre Gimnázium (Budapest XI., Villányi út 27.) díszterme. A szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak!

A plébánia másik, szintén hagyományos nagyböjti programja a Gellért-hegyi keresztút, melyet a Szentimrévárosi Egyesület a plébániával közösen szervez. Az idei alkalomra március 21-én, szombaton kerül sor. A keresztút a Sziklatemplom elől indul 16 órakor, Szkaliczki Örs atya vezetésével, és alkalmilag felállított stációk mentén halad a Gellért-hegy tetejéig. Gyülekezés a Sziklatemplom előtti téren 15 óra 45 perctől.

Forrás és fotó:
Budapest-Szentimrévárosi
Szent Imre Plébánia

Az akolitusi szolgálatra készülők lektorra avatását ünnepelték február 28-án a pécsi székesegyházban bemutatott szentmisén, melyben ötvenkét jelöltet avatott lektorra Felföldi László megyéspüspök a papság, a családtagok és a hívek jelenlétében. A 32–76 év közötti férfiak az egyházmegye harmincegy plébániáján látják majd el a lektori szolgálatot.

Először avattak lektorokat a Pécsi Egyházmegyében, és rögtön félszázat

A lektor a szentírási szakaszok – kivéve az evangéliumok –, valamint a hirdetések felolvasását végzi a szertartáson. Küldetése, hogy Isten igéje méltó módon és jól érthetően hangozzék el annak érdekében, hogy minél inkább életté váljék az emberi szívekben. A Pécsi Egyházmegyében korábban nem volt hagyománya világi férfiak akolitusi szolgálatának. Több mint három évvel ezelőtt Felföldi László püspök kezdeményezte a képzés alapjainak megszervezését, a jelentkezők teológiai felkészítését a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola irányította.

A megújulás egyik sarokköve

A lektoravatási szentmisére zsúfolásig megtelt székesegyházban Felföldi László püspök a bevezető szertartásban köszöntve a megjelenteket, és az Egyház megújulásának egyik jelentős sarokkövének nevezte a lektoravatást a Pécsi Egyházmegyében. A főpásztor hangsúlyozta, ez a pillanat a lektorok számára az út egy különleges pontja, ahonnan megerősödve, bátor és határozott szívvel indulhatnak tovább. „Istennek adunk hálát értetek, akik elfogadtátok az Ő hívó szavát, és most itt vagytok, hogy

igent mondjatok Isten üzenetére, a küldetésre” – fogalmazott.

A szertartásban a jelölteket egyesével a nevéükön szólították, majd a csodálatos halfogásról olvasott evangéliumi szakaszt követően Felföldi László püspök a leendő lektorokhoz intézte szentbeszédét, akiknek köszönetet mondott bátorságukért és hitükért. A neveden szólítottak: evezetek a mélyre és vessétek ki a hálótokat halfogásra! – fordult a hallgatósághoz a főpásztor, majd így folytatta: ahogyan Péter is kedvezőtlen feltételek mellett, de kivetette

Jézus szavára a hálóját, úgy ti is most, ebben a lehetetlen időben hallgattok Jézus szavára, és itt vagytok, hogy elinduljatok az ember, a családok, a krisztusi közösségek megújítására.

Köszönet a feleségeknek, családtagoknak is

A püspök ezután köszönetet mondott és kifejezte hálóját: „Köszönöm! Büszkék vagyunk rátok. Négy éve kezdődött ez az út, nem volt könnyű, de itt a gyümölcs. Köszönöm a feleségeknek, a családtagoknak, akik mellettetek álltak, és akik most is eljöttek és büszkék rátok. Köszönöm a paptestvéreknek, akik mellettetek voltak és vannak, segítenek ennek az újszerű és nehéz feladatnak a megvalósításában. Ők számítanak rátok, ti is számítsatok rájuk! Köszönöm a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola lelkes és töretlen hozzáállását, és köszönöm a püspökség munkatársainak, akik együtt sokat dolgoztak a háttérben, hogy ma itt együtt ünnepeljünk, és hálát adjunk értetek.

Az Egyháznak újra kell kezdeni, ti vállalkoztatok lépni, megtalálni a hangját, a missziót, a

meghívást minden ember felé, hogy segítsük őket a Krisztussal való találkozásra, a keresztyén közösségekben való életre. Ebben a találkozásban, megszólításban feladatokat, küldetéseket van – tette hozzá. Ez egy új lehetőség az életre és az üdvösségre, amely a hitből fakad, mert a hit nemcsak abban segít, hogy ellenálljunk a rossznak és kitaratsunk a jó mellett, hanem átalakítja létünket annyira, hogy az üdvösség eszközévé váljon, amelyet Isten ma is meg akar valósítani a világban.

Küldetés a félelmetes világba

Félelmetes most az a világ, amelyben el kell indulnunk a misszióra. Sokan lehetetlennek tartják, elvesztették reményüket, hitüket, de nagyon sokan, veletek az élen, megtapasztalták Isten ma is jelen levő erejét, a Szentlélek világosságát és jövőt építő gazdagságát. Ebben kell megtalálnotok azt a fényt, világosságot és közösségi erőt, amire vágytok az emberek, akik meg akarják hallani Krisztus szavát” – fogalmazott a főpásztor. „Néhány perc múlva a kezetekbe adom a Bibliát, a Könyvek Könyvét” – figyelmeztette a jelölteket, majd XIV. Leó pápát idézte, aki egy alkalommal elmondta, a *Szentírás*, elsősorban a liturgia keretein belül, ma is szól a hívekhez, meg akarja érinteni jelenlegi életüket, problémáikkal együtt, meg akarja világítani előttük az utat és a döntéseket, amelyeket meg kell hozniuk. Ez csak akkor válik lehetségessé, ha a hívó a Szentlélek vezetésével olvassa és értelmezi a szent írásokat, aki ihlette azokat. Ebben az értelemben a *Szentírás* arra szolgál, hogy táplálja a hívek életét és szeretetét.

Ma szükség van egy új missziós lendületre, világi hívekre, szükség van új javaslatokra és hivatásélményekre, amelyek képesek felébreszteni ezt a vágyat, különösen a fiatalokban. „Ti megtapasztaltátok szívetekben ezt a krisztusi

meghívó erőt. Nincs ma, aki képes volna egy férfit ezen az úton elindítani, csak Krisztus. Ti megtapasztaltátok ennek az erőnek a biztonságát és reményét” – mondta Felföldi László. „Köszönöm, hogy igent mondtatok, most már a küldetés a feladat, hogy ti szólítsatok meg másokat Krisztus szavával és akaratával. Ne csüggedjétek, kérlek benneteket, bátran merjétek álmodni, merjétek újrakezdeni közösségben a Szentlélekkel, aki vezet benneteket közösségben az Egyházzal! Akkor megtapasztaljátok ennek a napnak az igazi valóságát és csodáját” – hívta a lektorokat.

„Vedd a Könyvek Könyvét!”

„A képzést lezáró dolgozatokban nemcsak a tárgyi tudásokról adatok számot, hanem az álmokról, ahogy magatokat látjátok az egyházközség szolgálatában. Ez adjon nektek erőt, és mondjátok sokszor – ahogy nekem és hiszem, hogy minden lelkipásztornak is mondania kell – , amit Mária mondott az evangéliumában: »Taníts meg, Jézus!«” – zárta szentbeszédét a pécsi főpásztor.

A homília után a lektorra avatás szertartásában a jelöltek egyenként a püspök elé járultak, aki átadta nekik a küldetésüket és szolgálatukat jelképező *Szentírás*: „Vedd a Könyvek Könyvét, a *Szentírás*t, hirdesd hűségesen Isten Igéjét, hogy egyre jobban életté váljék az emberi szívekben!”

A szentmisén az egyetemes könyörgéseket már az újonan felavatott lektorok olvasták fel. A Pécsi Egyházmegye harmincegy plébániáján nagyböjt 2. vasárnapján az ötvenkét lektor kezdte meg közösségi szolgálatát. Akolitusá avatásukra későbbi időpontokban egyházközségeikben kerül majd sor annak függvényében, hogyan kapcsolódtak be saját plébániájuk, közösségük életébe.

Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó: Kollár Ákos

A nevelésért és a tehetséggondozásért Átadták az idei Gelsey Vilmos-díjakat

A Gelsey Vilmos-díj átadóünnepsége idén is azokról szólt, akik a hitből építenek jövőt az iskolákban, közösségekben és táborokban. Évtizedek óta csendben szolgálnak, sorsokat formálnak, generációkat emelnek fel. Mészáros Ferenc és Hornyák Tibor vehette át a kitüntetést a Szeged-Csanádi Egyházmegye február 27-én, pénteken tartott ünnepélyes díjátadóján.

Elismerve a keresztény roma egyetemisták oktatásáért, neveléséért, valamint tehetséggondozásáért végzett évtizedes szolgálatát a Gelsey Vilmos-díj plakettel kitüntetést Mészáros Ferenc, a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium igazgatója vehette át. A nevelésben kifejtett évtizedes, áldozatos és hatékony munkáját a Gelsey Vilmos-díj a szoborral kitüntetéssel Hornyák Tibort, az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány elnökét díjazták.

Gelsey Vilmos-díj

A Gelsey Vilmos-díjat a Szeged-Csanádi Egyházmegye és a Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézet alapította 2014-ben, tisztelegve a névadó magyar származású brit közgazdász, bankár életműve előtt. A kitüntetést évről évre olyan sze-

A Gelsey Vilmos-díj a szoborral kitüntetést Hornyák Tibor, az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány elnöke kapta

Az élet példa továbbadása

„Ezzel az évenként visszatérő átadó ünnepséggel Gelsey Vilmos emlékét őrizzük, az ő életpéldáját próbáljuk továbbvinni” – mondta Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök az ünnepélyes díjátadón. A főpásztor rámutatott, hogy noha két kitüntetett van, az idei elismerések mégis valójában háromfelé mutatnak, mert volt valaki, aki lehetővé tette intézménye-

„Az ő minisztersége alatt, főleg neki köszönhetően alakult meg az Erzsébet Alapítvány ebben a mai formájában, és végzi azóta is az áldásos tevékenységét”, amelyet most is hatékonyan segít. A másik a Keresztény Roma Szakkollégium hálózata, amelyet szintén neki köszönhetően alapítottak meg jó néhány évvel ezelőtt, és amelynek munkáját mind a mai napig szintén hatékonyan segíti – emelte ki Kiss-Rigó László. A díjazottak laudációjára Balog Zoltán református püspököt kérték fel.

Csendes szolgálat, mely generációkat emel fel

A Gelsey Vilmos-díj plakettel elismeréssel Mészáros Ferencet, a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium igazgatóját tüntették ki. Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke méltatásában rámutatott: az Egyház hármasküldetése – az evangélium, a tanítás és a karitás – a szakkollégiumban és a díjazott munkásságában egyszerre kap teret, mert a szakkollégium nemcsak tanít, hanem esélyt teremt és identitást erősít. Mészáros Ferenc munkáját csöndes szolgálatként méltatta, amelyet noha a háttérben végez, mégis mindig ott, ahol a fiataloknak támaszra van szükségük.

Erzsébet-tábor: az élménytől az evangéliumig

A Gelsey Vilmos-díj szoborral kitüntetést Hornyák Tibor, az Erzsébet-táborokat szervező Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány elnöke vehette át. Minden keresztény pedagógia alapgondolata, hogy a gyermek Isten ajándéka, és az ajándékkal feladat is jár – mondta laudációjában Balog Zoltán. Rámutatott: Hornyák Tibor kulcsfigurája annak az együttműködésnek, amelyben a táborok élményt, kultúrát, sportot és lelkesítést is adnak, ráadásul ökumenikus, katolikus-református összefogásban.

A díjazottak köszönetnyilvánításaival folytatódott az ünnepélyes esemény. Mészáros Ferenc a szakkollégium motóját idézte fel: „Mit csinálsz, mit teszel?”, azaz lovári nyelven „Szokeresz?”, ami egyben a szakkollégium nevének rövidítése is. Hangsúlyozta, hogy ez a kérdés nem pusztán szlogen, hanem felhívítás a felelősségvállalásra. A fiatalok a szakkollégiumban erős identitással, stabil értékrenddel készülnek arra, hogy saját közösségeik jövőjét alakítsák – mondta a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium igazgatója. Hálával szólt az egyházmegyről, munkatársairól és arról a több mint százötven hallgatóról, akik nélkül – miként fogalmazott – ő sem állhatna a pódiumon kitüntetettként.

Hornyák Tibor jubileumi évében, éppen tíz éve az Erzsébet-táborok vezetőjeként különleges súllyal élte meg az elismerést. Beszédében nem eredményeket sorolt, hanem a mögötte álló szellemiségről beszélt – arról a közös felelősségről, amely másfél millió táborozó gyermekhez vitte el az élményt és az evangélium üzenetét. A szolgálat nem szerep, hanem személyes küldetés – hangsúlyozta a kitüntetett.

Forrás és fotó:
delmagyar.hu;

Szeged-Csanádi Egyházmegye

A Gelsey Vilmos-díj plakettel elismeréssel Mészáros Ferencet, a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium igazgatóját tüntették ki

mélyek kapják, akik hosszú idő óta szolgálják a keresztény értékekre épülő magyar társadalom fejlődését és a keresztény nevelés ügyét.

sen is a díjazottak szolgálatát: Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, korábbi emberi erőforrások miniszter.

„A vértanúk vére bennünk keres termőföldet”

Halász Dániel és Brenner János életéről szóló kiállítás Szentgotthárdon

Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök február 27-én nyitotta meg a szentgotthárdi Templom Galériában március 8-ig látható, *Fény a határon – Halász Dániel és Brenner János vértanúk nyomában* című vándorkiállítást, amely a két vértanú pap életét mutatja be.

Az Európai Unió társfinanszírozásával, a Szlovénia-Magyarország Interreg program keretén belül megvalósuló Messages című projektben összeállított tárlat számos interaktív feladat segítségével hozza közelebb a látogatókhoz Boldog Brenner János és Halász Dániel alakját. A vándorkiállítás első állomása Szentgotthárd. Ezt követően több magyarországi és szlovéniai helyszínen is látható lesz a *Fény a határon – Halász Dániel és Brenner János vértanúk nyomában* című tárlat.

A kiállításon magyar és szlovén nyelvű szövegeken keresztül, interaktív – több esetben korabeli használati tárgyakat is tartalmazó – táblákon ismerhetik meg a látogatók a két vértanú pap életét és a korszakot, amelyben éltek.

Halász Dániel atyát 1945 tavaszán, Brenner Jánost 1957 decemberében ölték meg. A tettesek ügyeltek rá, hogy kilétükre soha ne derüljön fény – mondta Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök a kiállítás-megnyitón.

Az elkövetők arcát ma is sötétség takarja, de az áldozatok arca világít. A vértanúság nem a gyűlölet végső győzelme, hanem a szeretet végső tanúságtétele – fogalmazott

a püspök. – Mit jelent ma hűségnek lenni? Mit jelent ma az adott szó becsülete? Mit jelent kitartani, amikor a hit nem népszerű? Észrevesszük-e, hogy a vértanúk magvetése bennünk keres termőföldet? A vértanúk vére ma is akar termést hozni, bennünk – hangsúlyozta végül Fekete Szabolcs Benedek.

A megnyitón Soós Viktor Attila történész, a Nemzeti Emlékezet Bizottság tagja elmondta: közép-

kolásként találkozott először Brenner János életpéldájával, amikor körmendi gimnazistaként megismerkedett Brenner József atyával. Később több mint nyolcvan olyan papot, hívót kerestek fel, készítettek velük interjúkat, akik ismerték János atyát. A történész kiemelte a *Legyetek szeretettel!* című filmet is, amely – akárcsak a mostani tárlat – több emberhez eljut és megismerteti az adott személyt az emberekkel. Halász Dániel és Brenner János emléke azért is maradt meg, mert pozitív, tiszta, közösséget megerősítő életet éltek – fogalmazott Soós Viktor Attila. Elmondta: Brenner Já-

nos életével kapcsolatban nemcsak a mosolya maradt meg számára, hanem az a megrázó pillanat is, amikor az orvosszakértő megerősítette, hogy az egyik elkövető még a nyakára is rálépett. Megható pillanat volt még számára a boldoggá avatás, amikor János atya csontreklájét testvére, Brenner József atya vitte az oltárra.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Megtérésre hívó jel

Admissziót ünnepeltek az egri Redemptoris Mater Egyházmegyei Missziós Szemináriumban

A Redemptoris Mater Egyházmegyei Missziós Szeminárium kápolnájában február 25-én két kispap beöltöztetésére került sor. Az ünnepi szentmisét Ternyák Csaba egri érsek mutatta be családias, szűk körben. Homíliájában az érsek az olvasmányokból kiindulva hívta a jelenlevőket, különösen is a jelölteket, hogy váljanak jellé a világ számára, amely megtérésre hívja az embereket. A homília után a jelöltek,

Bessenyei Bence és Salinas Morales José Gabriel kinyilvánították, hogy szeretnék immár hivatalosan is a papságra készülni. A főpásztor örömmel elfogadta őket a szent rendre készülőkhöz, amelynek külső jele, hogy ezentúl papi civilben fognak járni; ezzel egy lépéssel közelebb kerültek a szenteléshez.

Bessenyei Bence korábban Ukrajnában, az Ungvári Redemptoris Mater Szemináriumban

készült a papságra, és tavaly ősszel érkezett Egerbe. Salinas Morales José Gabriel az Egyesült Államokban, Washingtonban született perui szülők gyermekeként. 2021 óta tanul az egri szemináriumban. Mindkét kispap negyedéves teológus hallgató. Ők is, ahogyan a szeminárium minden kispapja, egri egyházmegyeiek.

Forrás és fotó: Egeri Főegyházmegye

A csendes szolgálat nem vész el

Balogh M. Kinga SDR nővérre emlékeztek Rómában

Balogh M. Kinga, az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja (Sorores a Divino Redemptore) február 24-én hunyt el Rómában. Egy héttel később, március 3-án a Szent Péter-bazilika magyar kápolnájában a szokásos keddi magyar szentmisén adtak hálát Kinga nővér életéért. A szentmise főcelebránsa Törő András, a Pápai Magyar Intézet rektora volt.

András atya nagybőjt második hete keddjének evangéliumához (Mt 23,1–12) fűzte gondolatait, melyben Jézus a néphez és tanítványaihoz fordul: „Mózes tanítószékeiben az írástudók és a farizeusok ülnek. Tegyetek meg és tartsatok meg ezért mindent, amit mondanak nektek, de tetteikben ne kövessétek őket, mert tanítják ugyan, de maguk nem teszik azt!”

Tanítják, de nem teszik, és Jézus kemény szavakat mond róluk; de nem a tanításukat utasítja el, hiszen mindenkit azok követésére szólít, nem is ad az ő tanításuk helyett más tanítást, ellenben leplezi az életük és a szavaik közötti szakadékot, a hitelességükért aggódik. Jézus e mondataival egyfajta nagybőjti tükröt tart elénk, melybe mindnyájunknak bele kell néznünk.

Nem az a kérdés, vajon tudjuk-e, mi a jó. Hiszen tudjuk! Nem is az a kérdés, hogy hallottuk-e már az evangéliumot, mert természetesen hallottuk. Az igazi kérdés az, hogy vajon összhangban van-e az életünk azzal, amit hirdetünk. Döntően fontos mozzanat ez mindenki, így a

„Aki a legnagyobb köztetek, az legyen a többiek szolgálója!” Jézus megfordítja a gondolkodásunkat. A világ szerint ugyanis az a nagy, aki látszik, akit megszólítanak, akinek kijár a tisztelet. Ezzel szemben Jézus szerint az a nagy, aki szolgál.

És ennek a szolgálatnak a bemutatására és illusztrálására „szolgál” Kinga nővér élete. Az ő élete nem főhelyekről szólt, bár mindig azon fáradozott, hogy mindenkinek jusson hely a Villa Mater Redemptorisban, az Isteni Megváltóról nevezett zárdokházban. Kinga nővér nem kereste a címeket, nem akart első lenni. Csendben, hűségesen, rejtetten szolgált, és ez hatotta át egész életét. Talán épp ezért volt hiteles. Ő az alázatról nem beszélt, hanem megélte. Nem hangoztatta a szolgálatot, hanem gyakorolta. Az ilyen élet válik élő evangéliummá és hiteles tanúságtétellé.

Isten látja mindazt, amit a világ nem vesz észre

A homília harmadik gondolata nagybőjti utunk irányára hívta fel a figyelmet. Jézus tanítása végén így összegez: „Aki önmagát magasztalja, azt megalázzák, és aki önmagát megalázza, azt felmagasztalják.” A hűsvétra felkészítő nagybőjti idő nem önsanyargatás,

életében. Törő András hozzátette: most, amikor Kinga nővér lelkét Isten irgalmába ajánljuk, vigasztal bennünket Jézus ígérete: „Aki megalázza magát, azt felmagasztalják.” A nagybőjti úthoz tartozik annak a tudata, hogy Isten látja mindazt, amit a világ nem vesz észre, hogy a csendes szolgálat nem vész el, és hogy az alázat nem marad jutalom nélkül.

Isten szeretetében nyugodjék békében!

Végül Törő András így imádkozott: „Kérjük az Urat, hogy Kinga nővér hűséges, szolgáló lelkülete erősítsen minket is ezen a nagybőjti úton, hogy amikor majd mi állunk Isten elé, ne a címek, hanem a szeretet beszéljen mellettünk!”

Az Isteni Megváltóról nevezett Nővérek Kongregációja magyarországi rendtartománya Balogh Izabella M. Kinga nővérrel közölt gyászjelentésében olvassuk: „Kinga nővér élete az Isten iránti hűség és az önzetlen szeretet tanúságtétele volt. Mindannyian részesültünk szelíd mosolyából, kedvességéből, sugárzó életszeretéből és vidám történeteiből. Finom, imádságos lelkét ragyogták vissza az ikonjai, melyeket imádságban, mérnöki precizitással készített. Isten szeretetében nyugodjék békében!”

Kinga nővérrel négy keréken

„Kiváló sofőr volt. »Schumachernek« becéztek, mert piros Golfját bámulatos ügyességgel és vagánysággal vezette. A Róma–München vagy Róma–Linz út számára nem kihívás, hanem öröm volt. Sok ismerőst vitt körbe Rómában, amíg még lehetett autóval közlekedni a belvárosban. Azoknak, akiknek ebben részük volt, a mai napig mosolyogva emlegetik.”

(A rendtárs és előjáró Teodóra nővér visszaemlékezéséből)

Forrás és fotó: Vatikáni Rádió

papok, szerzetesek és a hívek számára is, mert az emberek mindenekelőtt, még a tanításon túl is, ezt a hitelességet keresik és várják el tőlünk.

Az alázatról nem beszélt, hanem megélte

Törő András beszédében ezután a Jézus által megkövetelt evangéliumi nagyságról szólt:

hanem megtisztulás. Arról szól, hogy lassan letegyük azt, ami bennünk még a főhelyet keresi, többek között az elismerés utáni vágyat, a kényelmességet, és az igényt, hogy másokat megelőzzünk. Nagybőjti feladatunk, hogy mindezzel szemben megtanuljunk szolgálni, mégpedig a odahajoló alázat gesztusával, ahogy azt Kinga nővér tette valójában egész szerzetesi

HÍREK KÉPEKBEN

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat százhusz munkatársa és önkéntese vett részt a közösség nagyböjti zárandoklatán és lelkikapján Mátraverebély-Szentkúton. A nap folyamán Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, a Máltai Lovagrend tiszteletbeli konventuális káplánja, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat országos lelki-vezetője mutatott be szentmisét.

Az Árpád-házi Szent Margitról nevezett Szent Domonkos Rendi Nővérek Apostoli Kongregációja fontos pasztorációs feladatának tartja az óvodai nevelést és a kisgyerekeken keresztül a családok lelkigondozását. A domonkos nevelésben nagy hangsúlyt kap a közösségépítés, ami a hódmezővásárhelyi Mária Valéria-óvodában is többféleképpen valósul meg.

A nagyböjti bűnbánati időszakban ismét térdepelve imádkozó férfiak töltötték meg a márianosztrai Magyarok Nagyszonya-bazilika előtti teret. Március 7-én először rendezték meg a kegyhelyen a Szent József-zarándoklatot. A résztvevők Fábró Kornél esztergom-budapesti segédpüspökkel együtt kérték a Szűzanya oltalmát, majd végighaladtak a kálvárián. Az imaalkalom szentmisével zárult.

Nyolcvanéves
az
Új Émber

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünneplve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Az alábbiakban a száz évvel ezelőtt született Vasadi Péter Kossuth-díjas és József Attila-díjas magyar költő, író jegyzetét olvashatják.

Vasadi Péter

Perben a világgal

A béke nem akkor kezdődik, amikor a békeszerződések megszűntnek tekintik a hadiállapotot. Már előbb is megvolt, a fegyverek dörgése közepett, csak akkor elrejtőzött az emberi szívben, a reménytelenség, a félelem és a kétségbeesés árnyékai között. S amikor elhallgatnak a fegyverek, az emberek és népek szorongó sietséggel kutatják az egymáshoz vezető ösvényeket, »hogy a szellemnek legyen ideje növekedni«. Legjobbainknak nincs türelmük bevárni a világméretű találkozások idejét. A felelősség, melyet átháríthatatlannak érznek, azonnali cselekvésre indítja őket. Vállalkozásuk – éppen előrs jellegénél fogva – szinte mindig magán viseli a naivság vagy éppen a látszólagos korszerűtlenség jegyét, ám ez az »erkölcsi gyermekség« nagy erőket takar, s inkább rokon a szent határtalan bizalmával, mint a rögeszmés önhittségével. Határtalanul bíznak, mert tudják, hogy jót cselekszenek. A rögeszmés bizalma nem határtalan: önmaga határainál véget ér.

Albert Schweitzer »az élet iránt érzett alázat«-ból egymaga kezdett cselekedni. Most, hogy a Kossuth rádió »Albert Schweitzer pere a világgal« című műsorában áttekinthettük életét, hallhattuk orvosi működésének színhelyén, az afrikai Lambarénében munkatársainak vallomását, most megértettük: istenszeretetből merített erőt az emberek – beteg emberek – szeretetéhez. – Nem is a világ perel vele. Az történt csupán, hogy a halott ember műve fölött elhangzó záróakkordok közül kicsendül a kételkedés is: kétségbe vonják gyógy módjainak korszerűségét, orgonajátékának művészi értékét, s emberi nagyságát is. A rádió – tárgyilagos rendezéssel, de mégis éreztetve, hogy amiről szó van, a mű már a halhatatlanság – a nagy ember alakját mutatta be, akinek tettei azért bizonyító erejűek, mert vállalt áldozatából fakadnak. S lehet-e korszerűtlen az áldozat? – Nem az a kérdés itt, hogy a leprások kórházában volt-e, lehetett-e kellő tisztaság,

hogy Bach műveit kotta szerint játszotta-e, vagy sem, hanem az, hogy ez az ember habozás nélkül igent mondott életének arra a pillanatára, amelyben felfogta a rendeltetés hívójeleit – igent mondott tudásával, teljes erejével, egyértelműen és soha többé vissza nem vonhatóan. Előbb volt művész, aztán lett orvos, hogy gyógyíthasson, s gyógyított muzsikájával is. Szemtanúk állítják, hogy megoperált betegeinek órákon át játszotta Bach műveit a trópusi ég alatt.

Feljegyzéseiben olvashatjuk, hogy tudatosan kereste a szeretet szolgálatait. A szép szavak valódiságával szemben oly bizalmatlan korunkat azonban tetteivel győzte meg – bár nem kívánta meggyőzni: nem perelnek Albert Schweitzerrel azok, akiket meggyógyított, akik háromszáz kilométerről keresték fel a Nagy Doktort évtizedek óta magukban hordott betegségekkel, akiknek lelki táplálékot nyújtott orgonajátéka.

A létünket gyökerében érintő pereket nem mások vitatják meg rólunk: magunkra mutat ítéletünk. Albert Schweitzer ezt a pert bizonyosan megnyerte: azt tette, amiben hitt. S amiben hitt, annak isteni méretei voltak.

(1967. december 24.)

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltár-szentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentség-imádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a második a templom karitáscsoportjának szándékára, a harmadikon az imaláda elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Szentmisét mutatnak be Mind-szent József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: április 7., kedd; május 6., szerda; június 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

A Könnyező Szűzanya tiszteletére, minden hónap 17-én a papi- és szerzetesi hivatásokért mutatnak be szentmisét Győrben, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalándomb.12). Ezekre a szentmisékre az egyházmegye egy-egy papját hívják szentelési sorrendben, a legidősebbekkel kezdve. A szentmise végén a Kegyoltár előtt Mária-köszöntőt imádkoznak.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórícz Zsigmond út 141.) március 18-án 18 órától 21-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelki-gyakorlata: „Az imádság”. Április 2-án 18 órától 5-én 13 óráig húsvéti lelki-gyakorlat Schall Tamás atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbbéléshez szeretnénk segítséget nyújtani gyászoló sorstársaknak, a lehetőségekhez mérten. **A Szent Anna Plébánián az első félévben szünetelnek a csoportos foglalkozások! A tavaszi Tahi Lelkinapok is elmaradnak!** Csoportos foglalkozások a Pasaréti Községi Házban (Budapest II., Pasaréti út 102. – a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőttként 10 órától 11.30-ig, programvezető: Kovács Virág Kata FMM nővér. Időpontok: 2026. márc. 18.; ápr. 8., 22.; máj. 6, 20. Elérhetőség: viragkata.anonima@gmail.com vagy 06/30-793-0435. Személyes elérhetőségek: kato.tegzes@gmail.com vagy 06/30-462-9272

Lelkigyakorlat legalább 15 éve házas házaspároknak Máriabesnyőn, a Családok Jézusban Közösség szervezésében, 2026. március 13-15. között, péntektől vasárnapig a Mater Salvatoris Konferenciaközpont és Lelkigyakorlatos Házban (Gödöllő, Kapucinusok tere 3.). Program: Kamaszdó gyerekek, öregező szülők, üresedő ház, hol van ránk szükség? Min kellene változtatni? További információ: lelki-gyakorlat@csjk.hu Jelentkezés: www.csjk.hu/programok

ELMÉLKEDÉSEK

Szent Negyven Nap Máriával címmel nagybőjti elmélkedéseket tart Kovács Zoltán, a Szent István-bazilika helyettes plébánosa, egyetemi tanár, a budapesti Szent István-bazilikában (Budapest V., Szent István tér). Időpontok és témák: 2026. március 1.: Az „asszony” és az „óra” titka a Golgotán, március 8.: Az Anya áldozata, március 15.: És hol maradt Szent József?, március 22.: Az isteni Gyümölcs beoltása. Az előadásokat nagybőjt vasárnapjain a 18 órai szentmisén tartjuk, húsz perces időtartamban.

BÚCSÚ

Szent József búcsú és orgonaszentelés lesz 2026. március 22-én, vasárnap

ÁLLÁS

VÉGZETTSÉGGEL rendelkező, munkájára igényes, lelkes, főállású **HITTANÁRT** keresünk hosszú távra Kiskőrösre, 2026. szeptember 1-jétől. Érdeklődni lehet és jelentkezés önéletrajzzal, motivációs levéllel és plébánosi ajánlással az alábbi címen: Római Katolikus Plébánia 6200 Kiskőrös, Tomori Pál utca 2. [VAGY koroskat@gmail.com](mailto:koroskat@gmail.com)

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

ELTARTÁS

ELTARTÁSI szerződést kötnék ipari-klima-berendezés rengeteg megmaradt anyagára, alkatrészekre, 17 db klímaszekrény, kapcsolószekrény, palackok (tele és üres), elektromos alkatrészek, teljes szerszámkészletek,

lefejtők, hegesztő berendezések, stb. Összértéke kb. 30 mFt. Kérek havi 200 ezer forintot, vagy 100 ezer forintot és kerti segítséget, heti egy napra, Érd környékén. Hozzáadnám egy gyártott klíma találmányomat. Elérhetőségem: hazseistvan@freemail.hu

TÁRSKERESŐ

HUSZONHAT éves komoly, katolikus fiatalember Pest vármegyéből hosszú távú, komoly kapcsolatot keres házasság céljából. Jóképűnek mondott, 185 cm magas, házias, dolgozó fiatal vagyok, aki komoly gondolkodású, házias, katolikus lányt keres. Kapcsolatteremtési lehetőség: <https://www.facebook.com/profile.php?id=100008743905658> E-mail cím: pentekbazsi@gmail.com **DIPLOMÁS** férfi társat keres 60 éves korig. T.: +36/30-628-9657

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

11 órakor a búcsúszenztárlászlói kegytemplomban. Jó idő esetén motorosok és quadosok megáldása. Az ünnepi szentmisét dr. Udvardy György veszprémi érsek mutatja be. A szentmisén közreműködik a kegytemplom kórusa és a Zala Brass Fúvósegyüttes.

Könnyező Szűzanya-búcsú lesz Győrben március 17-én és 21-22-én, a Nagyboldogasszony-székesegyházban (Győr, Káptalándomb). A kegykép 1697. március 17-én reggel véres könnyeket hullatott. Az évfordulóhoz kapcsolódva minden évben sokan elzarándokolnak a Könnyező Szűzanyához, énekel és imávköszöntik. Március 17-én, kedden lelkipásztorok és szüleik zarándoklata. 6 órakor szentmise a könnyezés órájában, 11 órakor püspöki szentmise Kovács Gergely gyulafehérvári érsek celebrálásával. Március 21-én, szombaton a hívek zarándoklatának megnyitása. Program: 17.20 rózsafüzér, a 18 órakor kezdődő ünnepi szentmise főcelebránsa Pápai Lajos emeritus püspök. 21 órakor szentségimádás, 22 órakor szentmise élő és elhunyt zarándokokért. Egész éjszakai virrasztás - Imaórák a zarándokcsoportok vezetésével. Március 22-én, vasárnap a hívek zarándoklata. Program: 6 órakor szentmise a könnyezés órájában,

8.30-kor szentmise. A 10 órai ünnepi szentmise főcelebránsa Veres András megyéspüspök. 12 órakor szentmise, 14 órakor a zarándokok búcsúztatása. 17.20 órától rózsafüzér, 18 órakor szentmise.

NAGYKILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest VIII., Kun utca 5.), február 5-étől lelki-gyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére, csütörtökönként a 8 órai és a 17 órai szentmisékhez kapcsolódóan. Szent Rita 15. évén át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebé, ezért tisztelői 15. hétben keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. A nagykilenced idei témája: Szent Rita élete. Előadók: Kulcsár Sándor plébános, illetve meghívott atyák. Minden szentmise végén rózsaszentelés, majd egyéni áldás a Szent Rita ereklyével. Mindenkit szeretettel várunk.

GÖRÖGKATOLIKUS SZERTARTÁS

Közös akathisztosza várják a híveket a fővárosban. 2026-ban minden hónapban más templom vagy kápolna

Ujember

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomtat: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2026. március 9.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Akos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztas@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; apohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/apohirdetes-feladasa/>

ad helyet az Istenszülő tiszteletére énekelte szertartásnak. Szövege 24 versszakból áll, s két részre osztható. Az első a Jézus gyermekésgtörténetéhez kapcsolódó eseményeket mutatja be, a második pedig már a magának Szűz Máriának megadott tisztelet teológiai tartalmát mondja el. Március 21.: Csepeli Görögkatolikus Parókia (Budapest XXI., Széchenyi István u. 50.). Április 13.: Budai Görögkatolikus Parókia (Budapest II., Fő u. 88.). A szertartás minden helyszínen 18.00 órakor kezdődik Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita vezetésével. Bővebb információ: <https://hd.gorogkatolikus.hu>

SAPIENTIA-NAP

Duna-parti kaleidoszkóp. Tudományok határmezsgyéi címmel rendez konferenciát a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola (Budapest V., Piarista köz 1., Auditorium Maximum) március 13-án, pénteken 15 órától 14-én, szombaton 15 óráig. Jog, társadalom, teológia, pedagógia, technológia és kultúra – egy konferencia keretein belül. A kétnapos rendezvényen neves előadók mutatják be a tudományok változatos határterületeit. A részletes program és regisztrálási lehetőség elérhető: <https://sapientia.hu/esemenyek>

FELHÍVÁS

Szegeden rendezik meg az egyházi gyűjtemények IX. Scriptorium Konferenciáját 2026. május 28-29-én. Az Országos Katolikus Gyűjteményi Központ, a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Egyetem és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kara, valamint az ELTE BTK Moravcsik Gyula Intézete tudományos tanácskozást szervez, amelynek középpontjában a kéziratosság, különösen az egyházi kéziratosság áll. A konferenciára azoknak a szakembereknek, kutatóknak a jelentkezését várjuk, akik olyan szövegekkel foglalkoznak, amelyek valamilyen módon az egyházi kéziratosság fogalmához kapcsolódnak (kódexek, kéziratok művek, feljegyzések, kéziratok áhítati irodalom, kéziratok énekeskönyvek, tanári följegyzések, de még a könyvtári állományban őrzött művek – főleg ősnymtatványokba vagy régi nyomtatványokba írt bejegyzések, margináliák, etc.), illetve témájuk valamely egyházi gyűjteményben őrzött kézirat. Szívesen látunk olyan előadókat is, akik elméleti, módszertani kérdéseket állítanak vizsgálódásuk középpontjába. Jelentkezni az előadás rövid (800-1000n) rezüméjével 2026. március 15-ig lehet, a következő e-mail-címen: 9.scriptorium@gmail.com. S kérjük, hogy jelentkezésükkel egyben közöljék időbeosztási kívánságukat s esetleges szállásigényüket, valamint aktuális affiliációjukat. Az előadások elfogadásáról a programtervezet megküldésével tájékoztatjuk az előadásra jelentkezőket.

GYÓNTATÁS

Többszövegű szentgyónási lehetőség a pesti ferenceseknél. A budapest-belvárosi Ferences templomban (Budapest V., Ferenciek tere) lehetőséget biztosítanak a gyónás szentségében való részesülésre azoknak is, akik Budapesten vagy akár Magyarország más részén élnek, de nem beszélnek magyarul, illetve azoknak is, akik turistaként látogatnak el hozzájuk, vagy különböző nemzeti kisebbségekhez tartoznak.

IFI ALPHA-KURZUS

18-25 év közötti fiataloknak indul ifi Alpha-kurzus Budapesten március 5. és május 14. között, csütörtökönként 19.30 – 21.30 óra között az Óbudai Don Bosco Oratórium és Közösségi Házban (Budapest III., Kiscelli u. 79.) Témák: Hogyan hozhatom ki a legtöbbet az életemből? Mit jelent a hit? Hogyan lehetek boldog? Hogyan lehetnek élő kapcsolataim? Program: Közös vacsora, egy vidám és dinamikus videofilm az élet fontos kérdéseiről, majd egy kötetlen kiscsoportos beszélgetés. Információkérés és jelentkezési lehetőség a szialpha@gmail.com e-mail címen.

KÉPZÉS

Idén is meghirdeti katekéta-lelkipásztori munkatárs és kántor alapképzését, valamint hittanár-nevelőtanár mesterszakját az Apor Vilmos Katolikus Főiskola. Az intézmény hitéleti képzéseire a főiskola honlapján elérhető elektronikus felületen lehet jelentkezni 2026. június 9-ig: <https://avkf.hu/hiteleti-kepzesek-felveteli-informacioi> Az érdeklődők további felvételi információkat az avkf.hu oldalon találnak.

SZAKMAI NAP

Fókuszban a függőségek: a pornó címmel szakmai napot hirdet papoknak, diakónusoknak és munkatársaiknak az Országos Lelkipásztori Intézet és az MKPK Családbizottsága március 19-én, 10-15 óra között az MKPK irodaházába (Budapest VI., Városligeti fasor 42.). Előadók: Filemon Norbert jogász, kutatásvezető; M. Dulácska Csilla mentálhigiénés szakember és Tokodi László OP domonkos szerzetespap. A szakmai napra előzetes regisztrációt kérnek. Jelentkezési határidő: március 12. További információk: <https://oli.katolikus.hu/>, e-mail: oli@katolikus.hu vagy telefon: +36/30-640-1059 (munkanapokon 10-14 óra között).

ÉRFÉFIALÁLKOZÓK

A Pécsi Egyházmegye férfialálikozói ide, harmadik sorozatának fókuszában a *Szentírás* áll. Felföldi László pécsi megyéspüspök és a szervezők a 2025/2026-os évadban is nagy szeretettel várnak minden érdeklődőt, felekezeti hovatartozástól függetlenül, a következő helyszíneken 18 órától: Dombóvár: március 13.; Szigetvár: március 20.

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

április 8-12. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 15-19. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT TOSZKÁNÁBA

április 20-26. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT

április 28 - május 2. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

április 29 - május 4. | 6 nap | 449.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 29 - május 3. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

május 11-17. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚBA

május 20-25. | 6 nap | 199.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT DÉL-OLASZORSZÁGBA

NÁPOLY, AMALFI-PARTVIDÉK, CAPRI SZIGETE, VEZÚV

június 2-7. | 6 nap | 519.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

június 3-7. | 5 nap | 269.900 Ft/fő

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

LITVÁNIA, LETTORSZÁG ÉS ÉSZTORSZÁG

július 5-13. | 9 nap | 779.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA

EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ

URNATEMETŐJÉBEN

URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS

LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőknek minden nap 8-18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912;

E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébánia iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915;

E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00

Szombaton: 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

Krisztus szenvedésének útján

Városi keresztutat tartottak Veszprémben

Nagyböjt szent idejében, február 27-én, pénteken ismét közös imádságra gyűltek össze Veszprém plébániáinak hívei, hogy a városi keresztúton együtt elmélkedjenek Urunk szenvedésének titkáról.

A késő délutáni órákban a Séd-völgyben, a Margit-romoktól indult a keresztút, amelynek állomásai mentén a résztvevők Jézus Krisztus keresztútját járva lélekben együtt készültek a húsvét szent ünnepére. A közös imádságot Tornavölgyi Krisztián érseki irodaigazgató vezette. A város különböző plébániáinak közösségei papjaikkal együtt kapcsolódtak be az elmélkedésekbe, így a keresztút nemcsak egyéni áhítat, hanem a Krisztusban megélt egység látható jele is lett.

Ahogy a korábbi években, úgy idén is minden stációnál egy-egy közösség vállalta az elmélkedések felolvasását. A keresztút során a hívek nemcsak Jézus szenvedésének eseményeit idézték fel, hanem saját életük keresztjeit is Krisztus keresztjéhez kapcsolhatták. A keresztút végén Tornavölgyi Krisztián így fogalmazott: „Évről évre, amikor a plébániák papjaikkal és a hívekkel együtt részt vesznek a közös imádságon, a Krisztusban való mélyes egységünkről teszünk tanúságot. Bár különböző szokásaink lehetnek, Krisztusban egyek vagyunk az ő szenvedésében értünk

vállalt szeretetének titkában, halálában és dicső feltámadásában.”

Szavai rámutattak: a városi keresztút különleges alkalom arra, hogy a különböző közösségek együtt vallják meg hitüket és reményüket. A közös imádság tanúságtétel arról, hogy Krisztus keresztje nem megoszt, hanem egybegyűjt; nem elszigetel, hanem közösséget teremt. A nagyböjti út a Golgotához vezet,

de nem a szenvedésben ér véget. A keresztút imádsága előretekint a húsvéti győzelemre, arra a reményre, amely Krisztus feltámadásából fakad. A városi keresztút megerősítés volt, hogy Krisztusban összetartozunk, és együtt járjuk az utat a kereszt titkától a feltámadás öröméig.

**Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye**

